

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 87

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Marí i Tur

Sessió celebrada dia 4 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2407/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre l'ib-salut i l'associació Alba. 4455
 - 2) **RGE núm. 2569/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del desenvolupament del projecte d'escola de policia a Ciutadella de Menorca. 4456
 - 3) **RGE núm. 2567/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes de cooperació amb associacions d'Argentina i Uruguai per a adequació i construcció de piscines. 4457
 - 4) **RGE núm. 2552/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a autorització judicial per a ocupació de finques. 4457
 - 5) **RGE núm. 2553/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a afavorir la lliure elecció de centre. 4458
 - 6) **RGE núm. 2554/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte educatiu. 4459
 - 7) **RGE núm. 2566/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a investigació
-

en matèria de riscos laborals en el sector de l'hoteleria.

4461

8) RGE núm. 2568/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació actual de la iniciativa comunitària Equal.

4461

9) RGE núm. 2570/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intercanvi de programes de viatges per a persones majors.

4462

10) RGE núm. 2571/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ús racional dels medicaments.

4463

11) RGE núm. 2547/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a proposta definitiva de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

4463

12) RGE núm. 2555/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment del calendari de la reforma de l'Estatut.

4464

13) RGE núm. 2556/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment del calendari de la reforma de l'Estatut.

4466

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears.

4467

III. MOCIÓ RGE núm. 2517/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'ajudes agràries, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7605/05.

4476

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 6846/05, de caça i pesca fluvial.

4481

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans d'entrar a l'ordre del dia, atès l'escrit RGE núm. 2763/06, presentat per la Vicepresidenta i consellera de Relacions Institucionals, mitjançant el qual sol·licita que se substitueixi la interpel·lació RGE núm. 8063/05, relativa a política general en matèria industrial, del Grup Parlamentari Socialista, per una altra de les que es trobin pendents de debat.

D'acord amb el previst a l'article 68, propòs a la cambra l'alteració de l'ordre del dia en el sentit de substituir la interpel·lació esmentada per la interpel·lació RGE núm. 1/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears.

Demana a la cambra si hi ha assentiment. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple...

Sí Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Per una qüestió d'ordre. A la passada Junta de Portaveus, en relació a un tema de la Junta de Portaveus, aquest portaveu que els parla va demanar al portaveu del Grup Parlamentari Socialista que fes arribar al

Grup Socialista la nostra protesta i la sol·licitud de què es demanés disculpes en aquesta cambra per unes expressions que es varen produir en el debat de la setmana passada, amb les quals se culpava, d'ara endavant al Grup Parlamentari Popular de què "totes les morts que es produeixin en accident de trànsit a Eivissa, incloses aquelles que vinguessin per efectes etílics, serien responsabilitat del Grup Parlamentari Popular".

El portaveu del Grup Parlamentari Socialista, jo vull agrair la seva actitud, va dir que ho traslladaria al diputat corresponent perquè així es pogués produir, però que no era una decisió seva. Jo voldria saber si açò s'ha produït o es produirà al llarg d'aquesta sessió plenària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu. Vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President. Efectivament el nostre representant a la Mesa i a la Junta de Portaveus me va transmetre personalment la proposta. I jo només he de dir que en cap cas tenia la més mínima intenció d'ofendre al grup. Jo no tenc cap inconvenient en retirar qualsevol al·lusió que resulti ofensiva, sempre i quan aquest fet sigui recíproc. Vull recordar que no som nosaltres que hem utilitzat sempre les víctimes en aquest cas.

I sense anar més lluny, en el ple de dia 7 de setembre, aquí mateix, a una interpel·lació en política de carreteres, va ser quan se'ns va dir que no podia tolerar que des del nostre grup es llancessin acusacions que la consellera era la culpable dels accidents que es produïen a les obres de les autovies. Però ja que això es feia així i aplicant una simple regla de tres, podíem parlar dels accidents mortals a les carreteres, en al·lusió al nostre grup. I arrel d'això va ser quan jo en la meua intervenció la setmana passada, en aplicació de la mateixa regla de tres, vaig dir que "si des de la conselleria se'ns acusa de la responsabilitat dels accidents mortals a les carreteres, per la mateixa regla de tres simple que va aplicar la consellera, nosaltres aplicariem la mateixa i els de les autovies serien imputables a qui correspon".

Simplement això. En qualsevol cas, si hi ha la disculpa per part del Grup Popular, la meua també hi serà. En cas contrari ho deixarem tal com està.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Huguet, té dos minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo no empraré els dos minuts. Crec que aquest portaveu que parla té acreditada, o acreditació suficient en aquest plenari d'actuar en nom del grup parlamentari quan s'ha de demanar disculpes i açò vostè ho ha viscut. El *Diari de Sessions* diu el que diu i no m'interpreti el *Diari de Sessions*, vostè llegeixi el que diu el *Diari de Sessions*. Jo li deman per allò que diu el *Diari de Sessions*, és açò que s'ha de retirar única i exclusivament.

Jo no dubt de la bona intenció, no som jo ningú per jutjar si vostè ho va fer en bona o mala intenció, allò que reflecteix el *Diari de Sessions* és el que diu, "en el futur totes les morts que se produeixin a les carreteres d'Eivissa, siguin a les carreteres o per efecte de l'alcohol, seran responsabilitat del Grup Parlamentari Popular, una per les carreteres que fa i l'altra perquè ens vàrem negar a fer la llei anti-alcohol". Açò és textual.

Jo simplement deman un poc de seny i que aquestes expressions se retirin. Res més...

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Portaveu. Per tancar la qüestió té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, i a veure si és per tancar. Jo li he dit a la meua primera intervenció, jo no tenc cap inconvenient en retirar el que s'hagi de retirar, sempre i quan es faci per parts iguals. El que no acceptaré baix cap concepte com a portaveu del meu grup sobre aquests temes és que nosaltres demanem disculpes per una

interpretació que es pugui fer i el Grup Popular no la demani per una acusació directe que figura també en el *Diari de Sessions* de dia 7 de setembre de 2005. Sense comptar una altra que hi va haver el mes de novembre del 2005, quan se va acusar directament el nostre portaveu, en paraules textuales, "vostès estan traient profit dels morts". Això varen dir vostès en acusació a aquest portaveu. I no he sentit disculpes encara a dia d'avui Sr. Huguet.

Vostès no poden exigir disculpes quan vostès no fan el mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portaveu. Queda així tancada la qüestió.

Continuam. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2407/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre l'ib-salut i l'associació Alba.

La primera pregunta RGE núm. 2407, ajornada de la sessió anterior, i relativa a conveni entre l'ib-salut i l'Associació Alba que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, l'any 2000 a Menorca 15 dones varen crear l'Associació Alba, ara són quasi un centenar en aquesta associació, que lluiten dia a dia per poder pal·liar els problemes psicològics, físics i estètics, ja sofreixen o han sofert càncer de mama. I a la vegada intenten millorar la qualitat de vida, tan dels pacients, com dels familiars.

Aquest passat mes de març es va firmar un conveni entre l'ib-salut i Alba. El que m'agradaria saber és quins objectius es persegueixen, o es pretenen amb la signatura de dit conveni?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President en funcions, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, vostè ho ha explicat molt bé i per tant, no fa falta repetir-ho. Efectivament hi ha una associació, Alba, que és una associació molt activa a Menorca i que ja estava fent feina a l'Hospital Monte Toro, a l'Hospital de Menorca i el conveni que se va signar fa unes setmanes és en part el reconeixement d'aquesta gran labor que està fent aquesta

associació Alba i també per anar més endavant i fer més coses juntes.

Vostè sap que la primera causa de mortalitat de càncer a les dones a la nostra comunitat autònoma és precisament el càncer de mama i això ens obliga i hem de fer actuacions tan a nivell assistencial com a nivell humà perquè probablement és tant o més important del que puguem fer a nivell assistencial.

Efectivament en aquest conveni se contemplava no tan sols una activitat humana, per dir-ho d'alguna manera, una assistència psicològica en aquelles dones que han patit o pateixen càncer de mama, han de ser ingressades, intervingudes a l'hospital, per abans i després del procés i també als seus familiars, sinó també una actuació assistencial que jo crec que és molt important. És precisament la posada en marxa d'una consulta monogràfica, en periodicitat setmanal, per atendre aquelles dones que tenen una sospita de patologia mamària i que el que farà serà donar una atenció integral el més aviat possible i el més eficient possible.

Jo crec que aquestes dues vessants, tan l'assistencial com la humana són molt importants i els ho hem de donar des de l'ib-salut, des de la Conselleria de Salut. Sobretot a la part humana, que millor que comptar amb una associació que té aquesta experiència, com és l'Associació Alba i que pot arribar molt més i donar molt més calor a aquelles dones que desgraciadament pateixen càncer de mama i per tant, han de passar per un patiment personal. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula? Gràcies, Sra. Diputada.

I.2) Pregunta RGE núm. 2569/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del desenvolupament del projecte d'escola de policia a Ciutadella de Menorca.

Passam idò a la segona pregunta, relativa a previsions del desenvolupament del projecte d'Escola de Policia a Ciutadella de Menorca que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, una volta ja han sortit dues promocions de policies locals, per ser més exactes les núm. 32 i 33, i han estat formades íntegrament a Menorca. Voldria saber quines són les previsions de la Conselleria d'Interior en el desenvolupament del projecte d'Escola de Policia, ubicada a Ciutadella de Menorca?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. Sra. Diputada, efectivamente desde el año 2004 vienen celebrándose cursos de policía, en el año 2004 de policía turística, año 2004 y 2005 de policía local y turística, el año 2005 y 2006 de policía local y turística en la isla de Menorca, en la ciudad de Ciutadella.

Venimos colaborando con el municipio desde el inicio porque creemos que es importante que no solamente los cursos de policía sino el reciclaje de los mismos se pueden hacer en la isla de origen, o en la isla de destino, para así mejor acceder a estos cuerpos y paliar la falta de personas que hacen los cursos de policía y cubrir las vacantes en ciertos sitios.

La Escuela de Administraciones Públicas está haciendo un gran esfuerzo por este despliegue, por esta descentralización de los cursos, no solamente en Menorca y en Ibiza, sino que en Mallorca se hacen cursos no sólo en Palma, como antes, sino también en Manacor y en Inca. Creo que es importante que para poder en un futuro acometer mejor las tareas de formación de los policías, contar con instalaciones propias y para ello la conselleria ha llegado a un convenio con el municipio de Ciutadella y que actualmente se encuentra realizando un proyecto de nuevo cuartel de policía, en el cual hay un espacio de 523 metros cuadrados, donde estarán las aulas y los despachos de los profesores, 6 (...) la Escuela de Policía de Menorca. Ello no es ningún obstáculo para que también estemos haciendo, mediante un convenio con el municipio de Maó y de esta forma habrá en dos sedes de la escuela, la general que estará en Maó, junto al edificio de la estación de autobuses en la ciudad de Maó y la de policía que estará en Ciutadella.

Yo creo que de esta forma serviremos mucho más los intereses, tanto de los funcionarios públicos, bien sean policías o no de Menorca, como los de los ciudadanos de la isla de Menorca que necesitan más atención.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula l'autora de la pregunta? No, moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2567/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes de cooperació amb associacions d'Argentina i Uruguai per a adequació i construcció de piscines.

Passam a la tercera pregunta, relativa a projectes de cooperació amb associacions d'Argentina i Uruguai per a adequació i construcció de piscines que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria Binimelis.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quins objectius es persegueixen per part de la Conselleria d'Immigració i Cooperació amb els projectes de cooperació de l'Argentina i Uruguai per a la construcció o adequació de piscines? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Estos proyectos en los que se incluyen piscinas y que algunos han querido echar por tierra, demostrando un alto grado de insensibilidad y falta total de solidaridad con los más necesitados, tratándolas como piscinas de mera recreación y que no eran necesarias. Se trata de proyectos de cooperación al desarrollo en países que hoy se encuentran empobrecidos.

A través de la Dirección General de Cooperación, realizamos muchos proyectos y con las características que incluyan piscina, se han realizado 3 proyectos de cooperación internacional al desarrollo.

En San Pedro, se trata de un proyecto del centro integral de atención al discapacitado, piscina hidroterapéutica, teniendo como socio local a SADIV (Sociedad Amigos del Disminuido Visual), entidad constituida desde el año 1992, asociación civil sin ánimo de lucro, destinada a la mejoría social de formación de grupos de autoayuda, educación, rehabilitación, integración plena de personas invidentes, disminuidos visuales y otras discapacidades, entre otras actividades, según sus estatutos. Estas instalaciones se utilizarán para llevar a cabo estas terapias y la de disminuidos motrices con diferente grado de dificultad. El proyecto está subvencionado con 40.000 euros.

En Bolívar. Se trata de un proyecto para la construcción de un gimnasio para la rehabilitación integral, incluyendo una piscina climatizada para terapia hidrotérmica y el proyecto de enfermos de cáncer, prevención y seguimiento. Teniendo como socio local en Bolívar el Centro de Rehabilitación Integral de Bolívar. Este centro tiene como objetivo brindar servicios de rehabilitación integral física para lograr una mayor independencia en su vida cotidiana, logrando la integración socio-laboral a minusválidos. En estas instalaciones se llevan a cabo terapias, tanto de fortalecimiento muscular, como hidrotérmica. Y para los enfermos de cáncer la adquisición de sillas de ruedas, andadores para poder participar en terapias diversas. Subvención del proyecto 22.200 euros y 3.456.

En la República Oriental del Uruguay, se trata de un proyecto del cerramiento y acondicionamiento de la piscina del centro de rehabilitación y recreación Casa Gardel, cuyo objetivo es la de llevar a cabo la rehabilitación a personas con discapacidades de diferentes grados, conjuntando íntegramente la labor física, tratamiento médico, psiquiátrico, fisioterapia...

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula? No, moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2552/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a autorització judicial per a ocupació de finques.

Passam a la següent pregunta, relativa a autorització judicial per a l'ocupació de finques que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Un jutjat d'instrucció d'Eivissa ha ordenat aturar de manera cautelarríssima l'ocupació d'una finca afectada per les obres de l'autovia de l'aeroport, davant la presumpció de què es poguessin haver comès delictes de violació de domicili i coaccions contra els drets cívics.

Hem de recordar que aquesta finca ja s'hi han produït importants destrosses de patrimoni, amb l'entrada il·legal de maquinària d'obres, protegides per la força pública i amb la detenció també de 8 anti-autopistes que intentaven pacíficament aturar aquest atropellament. Ara resulta que no només tot el procés expropiatori s'ha fet extraordinàriament malament, sinó que tampoc s'ha demanat autorització judicial per entrar en domicilis.

Bé preguntam nosaltres, davant d'això, a partir d'ara el Govern demanarà sempre autorització judicial per entrar en finques que estiguin habitades pels seus propietaris?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el Govern, no a partir d'ara, el Govern està demanant i ha demanat autorització judicial quan l'ocupació afecta o bé un domicili, o un local tancat, tot això d'acord amb l'article 51 de la Llei d'expropiació forçosa. De fet, els jutjats així ho estan concedint i ja tenim, entre altres autoritzacions judicial, per entrar per exemple a la finca de Ca Na Palleva.

Ara Sr. Ramon, els pertoca als seus, a tots vostès, respectar la justícia, com ho està fent el Govern de forma escrupolosa i no impedir l'entrada a Ca Na Palleva, perquè és una desobediència a l'autorització judicial. Està en les seves mans per tant, que els ocupes se retirin i que la policia no hagi d'intervenir. Per tant, s'acatin les decisions judicials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, això m'agradaria, que respectés la llei, que la respectés el Govern que és qui se la salta de manera sistemàtica, la qual cosa és una autèntica vergonya.

I no me digui que han vingut demanant l'autorització judicial, perquè sinó no hi hauria aquests actes que hi ha ara, no ho serien i hi són. Vostès ocupen finques que tenen la casa i és allà on hi viu la gent sense autorització judicial. I l'única que han aconseguit fins ara és una cosa que els havia firmat prèviament. Vaja quin èxit judicial que han tengut vostès aconseguint l'autorització d'una persona que havia firmat prèviament i que no era necessària. Aquesta és la que tenen.

Però miri Sra. Consellera, en aquests moments a dos jutjats diferents d'Eivissa hi ha actuacions penals per falsedat documental contra un regidor del PP i contra un funcionari de la conselleria. Això és el que fan vostès i això acaba de començar.

Sra. Consellera, això ja és Marbella, comencin a respectar una mica la legalitat des del Govern...

(Aldarull a la sala i remor de veus)

...en aquest procés d'expropiacions.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Que trista Sr. Ramon la seva actuació, vostè pot intentar desviar l'atenció com vulgui. Però la realitat és que avui mateix els jutjats han arxivat aquesta falsificació que vostè diu, avui mateix ho han arxivat...

(Aplaudiments)

Sr. Ramon, vostè sap que hi va haver un acte de suspensió a Can Malalt i el dia següent el jutge va dictar un acte totalment contrari. Hi ha dos actes contradictoris, però la diferència entre vostè i nosaltres és que nosaltres respectam un auto i l'altre, tots dos. I si ens obliguen a aturar les obres les aturam, ho recorrem, si no estam conformes ho tornam recórrer i si no ho

acatam. Vostès no, aquesta és la diferència, vostès desobeixen l'administració de justícia i això és un atemptat greu contra l'Estat de dret.

Per tant, Sr. Ramon, jo crec que ja basta d'enganyar la gent, jo crec que la policia d'Eivissa s'ha de dedicar a altres delictes molt més importants i la seguretat ciutadana que fa falta. Per tant, vostès han d'acatar les decisions judicials. Crec que la seva actuació deixa clar qui està actuant com a Marbella, crec que són vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 2553/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a afavorir la lliure elecció de centre.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta cinquena, relativa a afavorir la lliure elecció de centre que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Cap *follón* Sr. Conseller. Li vull tornar parlar d'un projecte que com més el miro, més em preocupa. Aquest projecte d'invertir uns diners a centres privats concertats, ens preocupa perquè té dues contradiccions el seu plantejament. Primer perquè ofereix uns diners que no té i segona, perquè diu que això augmentarà a invertir diners a empreses privades augmentarà el dret a la lliure elecció de centre de totes les famílies de Balears.

Jo no ho acabo d'entendre, és que és difícil d'entendre. I per això li pregunto, considera que pagar les obres als centres privats concertats afavoreix el dret a la lliure elecció de centre de totes les famílies de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo crec que sí, jo crec que augmentar el finançament per a ampliació de centres concertats que tinguin demanda i llista d'espera no atesa, la segona que s'hauria d'explicar i que veig que vostè no vol explicar. És a dir, allà on hi ha demanda existent no atesa, sí que crec que ajudar a finançar aquesta ampliació millora les possibilitats de lliure elecció de centre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula l'autora de la pregunta? Té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Conseller, digui el que digui, el dret a la lliure elecció no l'augmenta per a totes les famílies, ni per a una majoria, ni per a un bon grapat de famílies de Balears. Augmenta el dret a la lliure elecció d'unes quantes famílies, que ja el tenen ben assolit. I sobretot, augmenta, afavoreix a unes quantes empreses privades.

Li (...) Sr. Conseller, que l'únic que augmenta el dret a la lliure elecció de totes les famílies de Balears és que tots els centres educatius tinguin la mateixa qualitat, no hagin de ser rebutjats a l'hora de l'escolarització. Això és l'únic que l'augmenta.

Per això li pregunto, per què no inverteix aquests diners a l'escola pública? A aquestes escoles que vostè em diu que tenen demanda i que no pot ser assolida, perquè també n'hi ha d'instituts a Palma, a les nostres illes, a tot arreu.

Sr. Conseller, faci un senzill exercici que li he fet jo quan preparava aquesta pregunta. Aquests 160 milions invertits a l'escola pública..., l'altre dia sortia que hi ha 41 centres que tenen seriosos problemes d'infraestructures. Posem que en 160 milions no ho podem arreglar tot, que només en podem arreglar 20 de centres, d'acord. Si els invertim a la privada, aquests 160 milions, ens dona com a resultat que s'empobreix el dret a la lliure elecció de 150 famílies. Si aquests diners els invertim a les escoles públiques i n'arreglem 20 d'aquestes que tenen greus problemes, el que estam és afavorint el dret a la lliure elecció de 10.000 famílies de Balears, així curt i ras. 150 famílies a la privada, 10.000 famílies si ho invertim a la pública, així de senzill.

Sr. Conseller, no ens digui més mentides, no ens menyspreï, pensant que ens podem creure que beneficiar uns quants és molt millor que beneficiar la majoria.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo no els menyspreu ni els pretenc enganar. Jo intent que vostès escoltin les moltes vegades que ja els he explicat els grans esforços en inversions en centres públics que fa aquest Govern, molt superior a les que se feren quan vostès governaven, però amb unes diferències abismals, primera qüestió.

Segona qüestió. Certament dedicar una quantitat de recursos incomparablement limitada, en comparació a allò que se dedica a recursos públics, no me pareix una exageració, si ve condicionada en el fet de què hi hagi demanda existent en aquests centres. Naturalment no se tracta d'ampliar centres, o d'ajudar a finançar l'ampliació de centres que no tenen demanda. Se tracta d'ajudar a ampliar centres que tenen

demanda no atesa i per què? Perquè el concepte global de lliure elecció de centre creixi i se faci més ample. Aquests números que vostè fa i aquests càlculs de pissarrí que vostè fa, no se correspon sincerament amb la realitat de la qüestió... sí, càlcul de pissarrí. A la interpel·lació ja en podem parlar de tot això.

La veritat és que crec que vostès per aquest camí d'intentar presentar-nos com els enemics de l'escola pública, les persones que no dediquen recursos a l'escola pública, estan dins un carreró sense sortida, tenen una mala sortida, vagin per un altre camí. Moltes coses que fa el conseller són segurament criticables, però per aquest camí els números els desautoritzen d'una forma tan òbvia, tan evident i tan clara, que crec que no tenen capacitat de maniobra. Cerquin altres temes, se dediquin a altres qüestions de la conselleria. Però aquesta la tenen tan evidentment perduda que no val la pena insistir-hi.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 2554/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte educatiu.

Sisena pregunta, relativa a projecte educatiu que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, fa unes setmanes veïem que s'ajudava a la creació d'un col·legi de l'*Opus Dei* al Parc BIT, amb segregació de nins i nines. El passat dimarts parlàvem d'un projecte d'un col·legi de *Legionarios de Cristo*, que no només separen nins i nines, sinó que no permeten l'accés al col·legi als no batejats. Darrerament Sr. Conseller, vostè ho sap, està rebent més *paters*, en llatí, que pares.

Miri, Balears s'està convertint en el paradís de l'ensenyament concertat i privat segregacionista. Per això li deman, el que està succeint baix el seu mandat és un projecte propi seu o del Sr. Matas?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo voldria contestar llegint un article de la Constitució. Article 27: "*todos tienen derecho a la educación, se reconoce la libertad de enseñanza*". Punt 6: "*se reconoce a las personas físicas y jurídicas la libertad de creación de centros docentes, dentro del respeto a los principios constitucionales*".

Com que jo crec que aquestes persones, o aquests *paters* que diu vostè que me visiten compleixen les normes

constitucionals, fins allà on jo sé, independentment de què jo pugui estar-hi d'acord o no amb les seves creences, me pareix que estan emparats pel dret constitucional obrir un centre escolar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Sí Sr. Conseller, però no amb els nostres diners, amb els seus. Miri, ja sabia que no me diria que és un projecte que li ha imposat a vostè el Sr. Matas i més concretament una assessora educativa molt propera al Sr. Matas. Miri, vostè donarà suport aquest tipus de col·legi i està donant suport ara al trilingüisme perquè vostè sap que aquest és el model dels dos col·legis segregacionistes, que el tenen per aparentar modernitat i dissimular la naftalina ideològica, vostè ho sap. I com que no pot regalar-los diners públics directament, no pot, el projecte que li estan imposant a vostè, ja ho veurem, inclou subvencionar de forma indirecte els col·legis segregacionistes, mitjançant ajudes als alumnes, per tal d'assegurar el negoci privat.

Miri, l'ensenyament públic està en situació de necessitat i mentre vostè ha convertit l'administració pública en providència terrenal per als privats. Això és el que ha fet, els diners se'n van per fer obres a col·legis de propietat privada, incrementant el patrimoni de particulars, perquè això és el que passa. Miri, els col·legis segregacionistes tenen el seu Govern com el nou manà, amb una diferència, i és que el manà bíblic queia del cel i el seu manà, el que reparteix als privats i el que repartirà als segregacionistes, no cau del cel, sinó que surt de les butxaques dels ciutadans i de l'ensenyament públic, també, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Estic un poc confús perquè es parla de coses que desconec: assessors estranys que d'una forma il·luminada es preocupen per la cura de les ànimes -que no és mala cosa- d'aquesta comunitat; aroma de naftalina de determinats centres que jo sincerament no conec, perquè ni hi he assistit ni tenc cap relació de cap tipus. Imposicions per finançar aquests centres; em dirà per on, perquè no hi ha hagut cap finançació, que jo sàpiga.

Per tant jo crec que amb això es vol fer una batalla ideològica, potser, a nivell educatiu, que és possible que sí existeixi, però jo em vull reiterar en allò primer que he dit: s'ha

de recordar al Partit Socialista, per desgràcia, la Constitució del 78, perquè la tenen molt oblidada en molts de terrenys, en molts de terrenys...

(Remor de veus)

...en molts de terrenys, i aquest és un aspecte molt important. Els enemics de la llibertat sabem on són. Què li és, a vostè, que a un col·legi separin o no separin els nins de les nines per ensenyar-los els currículums obligats? Què li és, a vostè, que els ensenyin una religió o l'altra? Què li importa, a vostè?, perquè això no es fa...

(Continua la remor de veus)

...això no es fa amb recursos... Aquests centres no estan concertats, aquests centres no tenen cap finançació, aquests centres són dos centres privats que es volen construir, fins on jo sé..., vostè sap naturalment molt més que jo perquè té capacitats endevinadores, que ja diuen el que passarà l'any que ve i el que passarà quan l'assessora, aquesta que no sé qui és, del Sr. Matas li digui a l'orella: "El manà ha de caure tal dia a tal hora". Que m'avisin també a mi per anar a recollir-lo.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

I.7) Pregunta RGE núm. 2566/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a investigació en matèria de riscos laborals en el sector de l'hoteleria.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, 2566/06, relativa...

(Més remor de veus)

...a investigació... en matèria de riscos laborals en el sector de l'hoteleria, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta va dirigida al conseller de Treball i volem manifestar-li que és de tot reconegut la gran feina que desenvolupa la seva conselleria, aquesta feina que entre els seus objectius té principalment la prevenció, formació i prevenció per evitar riscos laborals, i en definitiva per això voldríem conèixer en què consisteix el projecte d'investigació en matèria de prevenció de riscos laborals en el sector de l'hostaleria, que ha estat objecte darrerament d'un conveni de col·laboració entre els consellers de Treball i Formació i Turisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Sugrañes, a les Illes Balears les estadístiques ens mostren que un percentatge molt alt dels accidents, més d'un 54%, corresponen a activitats en el sector de serveis. D'aquests, tot sigui dit, només per cada 1.000 treballadors en aquest sector hi ha 60 accidents amb baixa; altres sectors arriben a tenir 117, fins i tot 170 accidents per cada 1.000 treballadors, però amb un nombre molt inferior.

El fet, per tant, d'abordar d'una manera dràstica i pràctica com millorar la prevenció de riscos laborals i, per tant, la seguretat en el treball del sector de serveis i especialment a l'hostaleria, ha fet que mitjançant un acord entre la Conselleria de Turisme i la nostra puguem analitzar, dirigits per la directora de l'Escola d'Hostaleria, la revisió dels antecedents històrics de l'activitat laboral a l'hostaleria de les Illes Balears; les noves tendències de l'economia a l'àmbit aplicat de prevenció de riscos, és a dir, internalitzar, canviar en el món laboral la seguretat en hostaleria respecte dels factors demogràfics, serveis hotelers, etc.; i analitzar costos i beneficis intentant identificar i mesurar els costos des del punt de vista d'inversió i no de despesa en relació a l'activitat.

Consideram que açò ens ha de permetre aconseguir resultats mitjançant unes mesures innovadores de prevenció i tenir, per tant, un foment de cultura preventiva després d'analitzar cada una de les professions, tant si són en jornada nocturna, com en torns de treball extraordinaris, com en serveis determinats i concrets de la nostra hostaleria, si són treballs destinats especialment a dones o a treballadors més joves o a persones majors, i intentar aconseguir per a cada un d'aquests llocs de feina uns resultats i unes pautes de comportament que ens garanteixin una reducció important del nombre d'accidents en aquesta activitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, voldria donar l'enhorabona al conseller perquè a Balears, en relació a la mitjana nacional, resulta que l'atur el mes de març està en 42.231, i que ha davallat en més d'un -2.962; per tant representa un -6,55, quan la mitjana nacional està..., en el conjunt del país l'atur va baixar un 0,96. Per tant li hem de donar l'enhorabona perquè aquesta comunitat autònoma és una de les que ha tingut uns índexs més favorables.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Sí, per agrair, no en nom del Govern sinó en nom dels empresaris i dels treballadors de les Illes Balears, les paraules de la diputada. Efectivament aquest mes de març hem batut un rècord, més de 408.000 persones d'alta...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2568/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació actual de la iniciativa comunitària Equal.

Passam a la pregunta següent, relativa a situació actual de la iniciativa comunitària Equal, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i Formació, no hi ha cap dubte que la feina que es fa dins la seva conselleria és molt important, i així també ho és tot el tema de la iniciativa Equal, la iniciativa comunitària Equal, que gestiona des de la seva conselleria. I en aquest sentit li demanam quina és la situació actual d'aquesta iniciativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, s'ha executat ja una sèrie d'actuacions que ha de permetre sobretot transmetre a la població i als ciutadans quines són les actuacions que es duen a terme i es duran a terme contingudes dins els set projectes de la iniciativa Equal aprovats per a les Illes Balears.

Entre les accions actualment en procés hi ha un postgrau d'especialista en igualtat d'oportunitats, banc de temps, viver d'empreses, servei de suport a càrregues de discapacitat, observatori de seguiment a la integració del principi d'igualtat d'oportunitats, creació d'una xarxa de punts d'informació d'igualtat de gènere, observatori i orientació *on line* sobre discapacitats en la població immigrant, servei de granja escola per a la integració i l'inserció laboral de persones amb discapacitat intel·lectual en situació d'atur, estudi de l'evolució del mapa formatiu de les Illes Balears, desenvolupament del perfil professional d'agent de conciliació i agent de diversitat, eliminació de barreres arquitectòniques i de comunicació per a discapacitats, conèixer l'estat d'adaptació de les empreses de la fusta i també la guia d'adaptació als centres de treball

d'aquest sector, observatori de diagnòstic i prospecció de persones, etc.

A més d'aquests set projectes hem firmat ja acords de cooperació transnacional amb entitats de Grècia, Xipre, Alemanya, Àustria, República Txeca, l'Eslovaca i Itàlia, la qual cosa ens permetrà intercanviar aquestes bones pràctiques entre ells i nosaltres i incorporar metodologies innovadores a nivell europeu tant per a ells com per a nosaltres que han de contribuir a la igualtat d'oportunitats i a l'eliminació de desigualtats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Tadeo, té vostè la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, vull agrair-li les seves explicacions i creim que la feina que s'està fent des de la conselleria en aquest sentit, amb aquests set projectes que ha anomenat, amb els convenis firmats amb entitats de Grècia, Xipre, Itàlia..., que facilitaran un intercanvi, en aquest sentit creim que la política que es du amb la iniciativa comunitària Equal és l'adequada i l'encertada per la seva conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2570/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a intercanvi de programes de viatges per a persones majors.

Passam a la següent pregunta, relativa a intercanvi de programes de viatges per a persones majors, que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, aquest govern, amb una iniciativa realment lloable, ha posat en marxa un programa d'intercanvi de viatges entre diferents comunitats autònomes per a persones majors. Aquest programa entenem nosaltres que realment és molt efectiu, sobretot perquè actua bàsicament sobre dos punts que podríem dir que són realment importants. Un primer punt és la política purament social, on s'ofereix a un gran ventall de persones poder destinar el seu temps lliure i el seu temps d'oci a activitats on es pugui enriquir personalment, i, per altra banda, també un punt important, que és el fet que d'aquesta manera es potencia molt l'economia d'aquesta comunitat autònoma, es lluita contra l'estabilitat de les temporades turístiques, i d'aquesta manera s'enriqueix el sector econòmic d'aquesta comunitat.

La darrera comunitat autònoma que ha participat en aquest intercanvi ha estat la comunitat valenciana. Voldríem saber des del Grup Popular quina és la valoració que fa el conseller en referència a l'experiència amb la comunitat valenciana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per respondre té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament els programes de viatges per a persones majors ha estat un programa molt ben acceptat, mantengut, a més, pels diferents governs i que respon, com molt bé vostè comentava, a aquests dos interessos distints però també molt complementaris, com és l'interès de poder facilitar una major i millor activitat econòmica durant els mesos d'hivern a les zones turístiques amb el manteniment de l'activitat en aquestes zones i, per altra banda, aquest caire també social d'oferir unes prestacions en forma d'oci, en forma de viatges a les persones majors.

Allò cert és, però, que amb el pas del temps els viatges entre illes, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, són ja prou coneguts, no vull dir per tothom, però sí per una població molt important de les persones majors, i per això varem voler estendre aquesta experiència a altres comunitats autònomes amb la posada en marxa de programes d'intercanvi, de manera que nosaltres enviam persones majors d'aquesta comunitat autònoma cap a aquestes comunitats autònomes i, a la inversa, aquestes comunitats autònomes envien o preparen també viatges cap a les nostres illes dels seus pensionistes o persones majors.

La primera experiència efectivament ha estat amb la Generalitat Valenciana, una experiència de 1.500 places de ciutadans d'aquí que han anat cap a allà i valencians que han vingut cap a aquí. Ha estat un vertader èxit. Hem de dir que en els dos primers dies de venda d'aquest programa a les agències de viatges concessionàries d'aquest programa es varen exhaurir les 1.500 places, i això ens anima i ens convida a incrementar de cara al futur amb aquesta comunitat autònoma aquest intercanvi i, el que encara és més important, poder-ho generalitzar i estendre a altres comunitats autònomes que puguin sentir-se igualment interessades en aquest intercanvi de programes, com puguin ser -en aquests moments hi estam conversant- Múrcia, Catalunya i Galícia.

Per tant jo crec que l'experiència s'ha de valorar de forma positiva i ens convida a continuar en aquest camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula? No?

I.10) Pregunta RGE núm. 2571/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ús racional dels medicaments.

Passam a la següent pregunta, relativa a ús racional dels medicaments, que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera de Salut i Consum, quines mesures ha posat en marxa la Conselleria de Salut i Consum destinades a aconseguir un ús racional dels medicaments? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, president. Idò, Sr. Diputat, efectivament jo crec que quan parlem de despesa en medicaments hem de destacar principalment dues coses: per una banda, que hem de donar la millor o la prestació de més qualitat al ciutadà, allò que necessita per tal de poder curar la seva patologia o donar-li més qualitat de vida, però també una altra cosa molt important és que en aquest sentit, en el de la despesa en medicaments, hem de cercar la màxima eficiència, perquè estam parlant d'una partida de més de 200 milions d'euros que costa cada any a la comunitat autònoma, el que significa aproximadament un 30% del pressupost de la Conselleria de Salut.

Precisament per això, per cercar l'ús racional, hem pres distintes mesures: unes des del punt de vista purament econòmic, com podria ser per exemple introduir els serveis en residències sociosanitàries, o fer programes d'incentius als equips de professionals, principalment d'atenció primària; però també, i precisament d'això tracta la pregunta, des del punt de vista de la formació adequada amb un ús racional del medicament. Com?, idò hem posat en marxa la campanya "Cura't amb seny", que el missatge principal és intentar eradicar l'automedicació i demanam que totes les persones que es vulguin medicar consultin amb el seu metge o amb el farmacèutic; xerrades, també, a grups de població diana, que en aquests moments duim fins a 58 xerrades per traslladar aquests missatges d'ús racional del medicament; i una iniciativa que és innovadora per a enguany: que recordarem a través d'un missatge de mòbil el tractament terapèutic de determinats malalts crònics.

En definitiva, aquestes mesures, que són simplement exemples perquè n'hi ha moltíssimes més, fan que puguem millorar la prestació farmacèutica però també, i molt important, que si quan jo vaig accedir a la Conselleria de Salut la despesa en medicament estava creixent a un ritme de 14%, les darreres dades ens donen un creixement interanual del 7%, i el darrer mes hem crescut un 1,08%. Jo crec que anam en la línia no només de l'eficiència des del punt de vista econòmic, sinó també en la línia de garantir la qualitat en la prestació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Munar, vol fer ús de la paraula? No?

I.11) Pregunta RGE núm. 2547/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a proposta definitiva de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Passam a la següent pregunta, 2547/06, relativa a proposta definitiva de reforma de l'Estatut d'Autonomia, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té, per tant, la paraula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, des de fa unes setmanes la ponència parlamentària que treballa en la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears pràcticament ha arribat a un *impasse* perquè, malgrat que la feina està molt avançada, pràcticament enllestida, queden quatre o cinc temes importants però que ja no es poden desbloquejar en el si de la ponència.

Aleshores l'única possibilitat és que es produeixi una reunió al més alt nivell polític entre els partits representats en aquesta cambra per intentar acostar posicions i consensuar aquests quatre, cinc temes, i aleshores desbloquejar ja la reforma del nostre estatut.

La pregunta és si comparteix aquesta opinió i si com a responsable, com a màxim responsable de les Illes Balears, pensa convocar els representants dels partits polítics per intentar consensuar definitivament la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Molt Hble. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, nosaltres continuam pensant que allò important del projecte de la reforma de l'Estatut és el contingut, i que siguem capaços de pactar la millor reforma perquè no sabem quan tornarem a tenir una ocasió semblant, i creim també que és necessari que la ponència del Parlament continuï fent feina i llavors en comissió, que creim que el Parlament naturalment és el que ha de fer la feina més important.

Però, en qualsevol cas, perquè vostè no pugui tenir cap dubte de quina és la nostra voluntat i la nostra intenció, idò efectivament li comunico que la setmana que ve convocaré una comissió política amb capacitat plena de decisió per intentar

donar suport a la feina que es fa en el Parlament i desbloquejar els temes i que puguem tenir el millor estatut possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies...

(Alguns aplaudiments)

...Sr. President. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, m'agradaria poder-me sumar a aquests aplaudiments però em reserv per al final. De totes maneres crec que és una bona iniciativa que li reclamam, perquè compartim que allò principal és el contingut final de l'Estatut, però en aquest moment s'estan produint les circumstàncies perquè puguem tenir un bon nou estatut d'autonomia.

Ara, per poder-lo tenir també és important el calendari. Per tant ens movem a dos nivells: un, omplir de contingut aquesta reforma; segon, complir el calendari per no perdre el tren. Aleshores jo crec que hem d'apel·lar a la responsabilitat de tots els que som aquí i l'hi dic des d'una formació política que sempre hem estat allà mateix; governi qui governi a les Illes Balears i governi qui governi a l'Estat estam per fer costat al Govern per aconseguir el màxim de competències i el millor finançament possible; que res extern a les Illes Balears, que altres campanyes que en aquest moment hi ha a nivell d'Estat, no ens distreguin d'aquest objectiu: defensar els interessos dels ciutadans de Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Molt Hble. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sr. President, Sr. Diputat, Sr. Sampol, trobaria ossos al lleu. Li acab d'acceptar la seva proposta i esper que puguem col·laborar. Em pareix una proposta, insistesc, que ha de ser compatible amb la feina del Parlament, però per una vegada almanco reconegui que acceptam la seva proposta, la durem endavant i que pugui estar d'acord amb nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

I.12) Pregunta RGE núm. 2555/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment del calendari de la reforma de l'Estatut.

Següent pregunta, relativa a compliment del calendari de reforma de l'Estatut, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. També des del Grup Parlamentari Socialista tenim dues preguntes adreçades al president del Govern de les Illes Balears sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i li vull dir per avançat que agraïm la seva proposta d'una reunió política al màxim nivell la setmana que ve. Creim que era del tot urgent i del tot necessària i per això precisament avui volíem posar esment en aquesta qüestió durant el debat plenari d'aquesta sessió.

El nostre grup parlamentari i el nostre partit comparteixen la necessitat d'accelerar la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Hem dit en moltes ocasions que creim importantíssim que durant aquesta legislatura es tramiti i s'aprovi a les Corts Generals la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears perquè creim que tenim una oportunitat històrica que de cap manera no podem perdre des de les Illes Balears.

El seu grup parlamentari, en canvi, ha anat dilatant aquest procés d'acord polític i, per tant, allò que li deman és si vostè està d'acord amb el fet que complim aquests terminis que ens vàrem posar a la ponència parlamentària per tal que dia 13 de juny poguéssim aprovar de forma definitiva pel Ple del Parlament de les Illes Balears la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i això ens garantiria que les Corts Generals el podrien aprovar abans de les properes eleccions municipals i autonòmiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Molt Hble. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Idò jo crec que no hi ha res més a afegir. Jo esperava que retiràs la seva pregunta després d'aquesta contestació però, insistesc, ja he contestat al Sr. Sampol que la nostra prioritat, tenguí-ho vostè molt clar, és el contingut de l'Estatut i crec que això no ha de ser incompatible amb el fet que es pugui fer el més aviat possible, però sempre nosaltres prioritzarem tenir el millor estatut i l'estatut que necessitam a les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, té vostè la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Evidentment nosaltres també prioritzam això i per això estam per vostès, i li recordaré els temes que estan damunt la taula sobre els quals el Grup Popular, el Partit Popular, encara no s'ha manifestat, i crec que és important que vostè com a president del Govern ens digui la seva opinió.

Hi ha damunt la taula el títol sobre drets i deures, que vostès en principi no accepten i sí han acceptat a València. Hi ha damunt la taula la desagregació de les competències de la comunitat autònoma i el blindatge que hem de fer d'aquestes competències; vostès encara no han contestat. Hi ha damunt la taula l'equilibri territorial entre les Illes. Hi ha damunt la taula el model audiovisual i l'elecció del director de l'Ens de Radiotelevisió Pública de les Illes Balears per una majoria qualificada del Parlament. Hi ha damunt la taula el títol sobre relacions externes de la comunitat autònoma. Hi ha damunt la taula el títol del Poder Judicial. Hi ha damunt la taula un títol específic de les competències dels ajuntaments i del finançament dels ajuntaments. I hi ha damunt la taula el títol del finançament, que li agraim que hagi acceptat el 90 i busques de la proposta del Partit Socialista sobre finançament autonòmic, però queden pendents algunes qüestions sobre les quals encara no han estat capaços de posicionar-se, com el fons d'anivellació o com la clàusula d'inversions addicionals que ha de fer l'Estat.

Nosaltres continuam defensant que ha de ser la fórmula que s'ha fet a Catalunya, que s'ha aprovat per a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya malgrat el Partit Popular, perquè vostès s'hi han oposat d'una forma ferotge, i per tant li demanam la seva posició política, la posició política del partit que governa a les Illes Balears en tots aquests temes que són el gruix de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

I, Sr. Matas, li agrairíem la seva resposta, ja que és impossible que el seu grup pugui negociar més dins la ponència parlamentària. Creim que això tenim dret a saber-ho les altres forces polítiques i tenen, sobretot, dret a saber-ho els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, quina és la seva posició i com pensam tirar endavant aquest gran consens que evidentment necessitam per fer una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Molt Hble. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, president. Bé, idò ara resulta que sí que hi ha feina pendent, i que sí que és important, i que sí que hi ha qüestions a les quals vostè posa uns judicis de valors que, com sempre, no es corresponen a la realitat.

Allò important, Sra. Armengol, vostè ho sap perfectament, li ho he dit des del primer dia, el nostre tema prioritari de la reforma de l'Estatut d'Autonomia és el finançament. Si vostè acceptàs el finançament, el finançament que necessiten les Illes Balears, si ens posàssim d'acord en el finançament, sempre i des del primer dia li hem dit que tota la resta és molt més fàcil, perquè per a nosaltres aquest tema és prioritari i creim que els ciutadans de les Illes Balears tenen dret d'una vegada a rebre el finançament que els correspon i que aquest finançament no estigui pendent de quin sigui el color polític de torn que hi hagi a un govern o a l'altre govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 2556/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment del calendari de la reforma de l'Estatut.

Última pregunta, 2556, relativa a compliment del calendari de reforma de l'Estatut, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, avancem una mica més, doncs jo he de donar per suposat que si vostès volen complir el calendari i, per tant, que l'Estatut d'Autonomia, la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears pugui ser aprovada per les Corts Generals durant aquesta legislatura autonòmica, això jo crec que ho hauria de dir públicament, si és el seu compromís com a president del Govern de les Illes Balears, jo li dic que és el nostre compromís com a partit majoritari de l'oposició que l'Estatut d'Autonomia sigui una realitat abans que acabi la legislatura municipal i autonòmica. Aquest és el compromís del PSOE.

També li repetesc que la ponència ha arribat al seu límit d'acord polític i nosaltres volem superar aquest límit i volem acordar l'Estatut d'Autonomia la setmana que ve, si és possible, si vostè fa aquesta reunió. I també he de suposar, si vostè em diu que l'únic que li interessa de la reforma de l'Estatut, o el que més li preocupa com a govern de les Illes Balears de la reforma de l'Estatut és el tema del finançament, que en tots els altres punts que jo li he citats i sobre els quals vostè no m'ha dit absolutament cap paraula, que vostès estan d'acord amb les propostes que ha presentat el Partit Socialista a la ponència, i amb això estariem, Sr. Matas, del tot lloats.

I en el tema del finançament li refrescaré una mica la memòria. Nosaltres varem presentar un projecte articulat a la ponència parlamentària del qual vostès n'han acceptat un poc més del 90%, i nosaltres -ja li ho he dit a la meua primera intervenció- li agraiem que hagi acceptat la proposta de finançament del PSOE, que és exactament la mateixa proposta que va dins l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estan demonitzant a nivell nacional, i és la que va dins l'Estatut d'Autonomia d'Andalusia, que tampoc no en tenen un parer clar a nivell estatal, però queden algunes qüestions per aclarir de les quals el Partit Popular ha de contestar a la ponència parlamentària, Sr. Matas, i han estat incapaços en dues setmanes de contestar. La pilota estava damunt la seva teulada.

Ens agradaria que ens aclarís quin posicionament té sobre tots els temes que li he demanat. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Molt Hble. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Primer, la prioritat és el contingut. I la segona prioritat és tenir aquest contingut, el que necessitam, en el més breu termini de temps possible.

Dos. Com sempre vostè falta a la realitat. Això del 90% s'ho ha inventat vostè. Vostè aquí, aquí, va aprovar i va votar que l'Estatut d'Autonomia no contemplés el finançament, i això del 90% s'ho acaba d'inventar, perquè la fórmula que vostès ens han plantejat a nosaltres no ens va bé, perquè, a més, és una fórmula que ens serveis de res; a mi que em cedeixin el 50% de l'IRPF si tanmateix després me fan tornar els doblers a Madrid no me serveix de res, el que vull és fermar ...

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

... el resultat, vull fermar quins doblers rebran els ciutadans de les Illes Balears per tenir la seva educació i la seva sanitat. I això ni és el 90% ni és el 10% i no s'ho inventi perquè això no és ver.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, Sr. President del Govern jo no sé si vostè està al corrent del que succeeix a les Illes Balears, però encara sort que per una vegada és públic i notori, perquè el Partit Socialista va fer entrega del document que anava a la ponència parlamentària quinze dies abans que anàs a la ponència, i després vostès, quinze dies després varen fer

entrega del seu document, que era el 90% calcat de la proposta del Partit Socialista i així reconegut dins la ponència parlamentària pel propi portaveu del Partit Popular. Però no és que ens vulguem penjar cap medalla, és una realitat.

Miri, Sr. Matas, qui està retardant l'Estatut són vostès i qui retarda l'Estatut vol dir que no vol l'Estatut, no esperin més el referèndum de Catalunya, decidim aquí què volem les Illes Balears. Millor no ho pot tenir, té el suport del Partit Socialista, de tots els membres de la cambra parlamentària i sobretot, Sr. Matas, té una oportunitat històrica ...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Molt Honorable President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Miri, si el resultat final del finançament és el que correspon als ciutadans de les Illes Balears, el cent per cent serà seu, no es preocupi, tindrà tot el mèrit, però vull el resultat que necessitam i que ens mereixem.

I en segon lloc, intuec que l'únic que li passa a vostè és que vol llevar-se de davant aquest tema com més aviat millor, perquè en aquesta cambra vostès no tenen majoria i ho volen enviar cap allà, que és allà on tenen majoria per fer i desfer.

(Remor de veus)

No senyor, això es resoldrà aquí i el Parlament de les Illes Balears és qui ha de decidir quin Estatut d'Autonomia volem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

II. Interpel·lació RGE núm. 1/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE 1/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'ensenyament públic a les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. És molt oportú aquest debat perquè considerem que la política educativa és la més important per al desenvolupament d'una societat, perquè si un govern no aconsegueix amb la seva obligació fonamental de promoure l'escola pública, el que fa és destruir el futur de tota la societat; priva del més elemental a les persones, les priva de

gaudir, siguin quines siguin les seves circumstàncies, del dret de rebre una educació de qualitat que els permeti desenvolupar les seves capacitats i defensar els seus drets de ciutadania.

Sr. Conseller, la darrera vegada que vàrem parlar en aquest Parlament abans d'avui, vostè em va llançar una espècie de desafiament, em va dir: presentin una interpel·lació. Nosaltres ja la teníem presentada, ja la teníem registrada i miri, s'ha donat que avui la debatem, però no entengui de cap manera que jo som aquí per contestar el seu desafiament, mai no li acceptaré de fer de l'educació un lloc de lluita o de competència; me'n guardaré prou de fer de l'educació un espai de confrontació i d'interessos partidistes com, per cert, segueixen fent vostès amb molt poc èxit. Som aquí, Sr. Conseller, per parlar de quina ha de ser la política educativa d'un govern en relació amb la seva principal responsabilitat en matèria educativa, l'escola pública. Una escola pública que s'ha de caracteritzar per ser de qualitat, moderna, o sigui, adaptada a les necessitats d'una societat de la informació i el coneixement, participativa, democràtica i afavoridora de l'equitat, o sigui, promotora per damunt de tot del principi d'igualtat d'oportunitats i la cohesió social i cultural.

Enfront d'aquestes idees i principis, les actuacions de la conselleria en aquests tres anys de govern del PP han conduït a una situació de relegació de l'escola pública i promoció d'escoles selectives. Amb aquesta relegació del nostre principal actiu, que és l'escola pública, la Conselleria d'Educació està posant la societat balear en una situació de difícil retorn i per tant és indispensable un canvi de rumb. Jo en aquesta interpel·lació passaré revista a cinc punts que defineixen les actuacions de la conselleria.

Comencem pel primer. El primer és que la conselleria fa deixadesa de les seves responsabilitats polítiques i estratègiques, el PP no en té de política educativa, el que té és una estratègia d'anuncis publicitaris i gestos sense conseqüències. En aquests tres anys ha organitzat tres congressos que no han servit per a res, perquè no han tingut debat previ i les seves conclusions no s'han aplicat. A més, algunes de les seves actuacions polítiques s'inspiren en idearis d'ultradreta que provoquen el rebuig de la majoria de les persones. Davant d'això, li pregunto: quin benefici en treuen els ciutadans i les ciutadanes que permeti que persones sense qualificació ni experiència o interessos de grups de pressió assumeixin responsabilitats que són de la conselleria i moltes vegades, fins i tot, facin que adoptin projectes que la conselleria ha de dur endavant?

El segon punt del qual s'ha de parlar és de què la seva política no defensa la qualitat de l'escola pública. El nostre sistema educatiu es caracteritza per, ja ho sabem, un alt índex de fracàs escolar, abandó prematur i per baixes taxes d'alumnes en els batxillerats, a la formació professional i a la Universitat, i la resposta pedagògica adequada a això és molt clara, s'han de donar mesures de reforç i d'innovació educativa a l'alumnat i s'ha de donar formació i suport al professorat i, per descomptat, s'han de mantenir les ràtios adequades d'acord amb les necessitats de l'alumnat. Una escola de qualitat no és aquella que selecciona, amb criteris de competitivitat els millors, sinó aquella que és capaç de potenciar les capacitats de tots els alumnes. Consentir que una part de les escoles siguin

afavorides mentre les escoles públiques van perdent recursos i capacitat d'innovació, ens pot conduir a la llarga a una fractura social i això no pot ser més greu. Per això li pregunto: què fa per garantir la qualitat dels centres públics? Què fa per assegurar que els centres públics tinguin un nivell de qualitat de l'ensenyament i de les ofertes complementàries que els facin atractius, desitjables pel pares i mares i també pel professorat i pels alumnes?

Si hi ha vertader interès a promoure la qualitat de l'escola pública això es demostra invertint i per això el tercer punt d'aquesta interpel·lació. Jo no he dit que no s'inverteixi a l'escola pública, i tant que s'hi inverteix, i tant que s'hi ha d'invertir, és la seva responsabilitat; el que dic és que s'inverteix de forma insuficient. O encara dic una altra cosa, el que dic és que cal parlar d'una certa perversió de les seves inversions.

Vostè ha reduït la despesa de manteniment corrent dels centres; vostè té deutes amb el professorat, les famílies i els propis centres en aquest moment que començam el segon quadrimestre; vostè té problemes *ad hoc* amb els seus proveïdors. I mentre això passa en els centres públics, vostè té previst fer una inversió milionària per pagar les obres a alguns centres privats concertats, alguns centres privats concertats. El que sí és tan greu que alguns dels centres públics, per exemple, el col·legi públic Infante Don Felipe des Molinar, que conec bé, no compleixen els mínims d'habitabilitat i seguretat.

Com vostès bé saben, senyors diputats i senyores diputades, la conselleria exigeix als centres per concertar-los que aconsegueixin una sèrie de requisits mínims. Doncs bé, es dona la paradoxa que hi ha centres públics, com és aquest Infante Don Felipe, que no aconsegueix aquests requisits. O sigui, hi ha centres públics que tenen tantes mancances que la pròpia conselleria en aquests moments no els podria concertar. Les preguntes en aquest apartat són molt senzilles: què fa per garantir que els centres públics gaudeixin de totes les condicions d'habitabilitat, seguretat i accessibilitat que demana als que concerta? I encara una altra pregunta: què fa la Conselleria d'Educació per promocionar la bona imatge dels centres públics de les Balears?

El quart punt que hem de tractar és que la seva política discrimina l'escola pública en relació amb la concertada, li dóna més responsabilitats, atén el 80% de l'alumnat amb necessitats educatives especials i li dóna menys oportunitats; no pot optar a determinades subvencions, per exemple aquestes que avui hem parlat també, ni podran optar la majoria dels centres a les ajudes per promoure l'ensenyament de l'anglès que vostè està projectant.

Sr. Conseller, si discrimina l'escola pública, la concertada sempre serà selectiva. No podem permetre que l'escola pública sigui una escola residual i això és el que sembla que pretén el conseller amb la seva política. I per això, perquè ens ho aclareixi, li pregunto: què fa perquè el repartiment de l'atenció a la diversitat no recaigui exclusivament a l'escola pública?

Com a darrer punt, parlarem de la seva política de relegament de l'ensenyament del català. Sr. Conseller, abans que vostès arribessin a aquest govern no n'hi havia hagut de

problemes seriosos amb l'ensenyament del català, no n'hi havia hagut, s'hi posi com s'hi posi, però amb tres anys de govern del PP les seves actuacions i projectes en matèria de llengua s'han caracteritzat per tres coses: per provocar la confrontació, per no tenir justificacions pedagògiques i per fer de l'educació un terreny de lluita de partit. Les mesures estrella en són exemples paradigmàtics, les dues atempten contra la nostra normativa bàsica, de la qual ens hem dotat els propis balears i va contra les opinions de tots els experts en l'ensenyament i *ad hoc* el seu pla de trilingüisme, Sr. Conseller, va contra el seu propi programa electoral.

Davant totes aquestes incongruències, jo li pregunto: a qui ha beneficiat que hagi convertit l'ensenyament de la nostra llengua en un camp de batalla, d'enfrontament amb tota la comunitat educativa, dic tota la comunitat educativa, perquè vostè està enfrontat als experts, a les associacions de directius, a les AMPA i *ad hoc* a molts centres concertats.

I per acabar una darrera qüestió, el proper dijous s'aprova la LOE, en els mesos següents, a la nostra comunitat, ens haurem d'enfrontar a la tasca importantíssima de fer el desenvolupament normatiu que ha de seguir a l'aprovació de la llei i que dóna amplíssimes competències i atribucions, que les té, les desenvolupa, a la nostra comunitat autònoma. Davant aquesta realitat, pensa el conseller continuar emprant l'educació per fer política d'oposició al Govern central des de la nostra comunitat autònoma? Pensa rebel·lar-se contra la LOE quan estigui en vigor o, tal com ens va anunciar, pensa seguir les consignes del PP, encara que vagi en contra dels interessos de la nostra comunitat o realment facilitarà que l'educació serveixi per conèixer els elements fonamentals de la nostra identitat, la història, la llengua i la cultura?

Contesti'ns, per favor, Sr. Conseller, ens interessa molt el futur de l'ensenyament públic de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj a aquesta tribuna per respondre les preguntes o alguna de les preguntes que d'una forma sistemàtica s'han presentat a través d'aquesta interpellació que parteix d'una sèrie d'apriorismes que no podem compartir, amb els quals no estam d'acord, que són com clixés que, per cert, es van repetint i reiterant dins aquest Parlament, pràcticament des de l'inici de la legislatura, es van incorporant un poc a remolc de les coses noves que fa el Govern, es va incorporant un nou clixé, però en realitat som a una seqüència que és reiterativa, repetitiva, el Partit Popular vol espoliar l'escola pública, perquè vostè empra una llenguatge més correcte en aquesta tribuna que quan dóna rodes de premsa, però llegim els diaris així mateix i veim el que ens diu quan convoca una roda de premsa, espoliam l'escola pública, i estam inspirats en l'ultradreta i el radicalisme.

A mi m'agradaria que totes aquestes coses que vostè diu foren ver, si és que ho fossin, i es poguessin demostrar, perquè són vertaderes falsedats sobre les quals vostè construeix un discurs polític, que segurament té repercussió a determinats mitjans i a determinats grups d'opinió, jo no li neg que això sigui així, i a determinats medis, dins els ambients educatius, però, sincerament, crec que dins el conjunt de l'opinió pública i sobretot de qualsevol persona que vulgui seguir la política des de la perspectiva de la racionalitat, de les dades exactes, de les estadístiques, no se sosté res del que vostè diu per algunes coses que diré.

Nosaltres no volem una escola selectiva, nosaltres no volem una escola distinta i nosaltres volem que l'educació a les Illes Balears es construeixi envoltant la qualitat, l'equitat i la cohesió social, no volem altra cosa. Potser que no coincidim en els camins per arribar-hi, en els plantejaments que fa vostè, però no volem altra cosa que això.

Vostè ha explicat d'una forma pedagògica, a més, amb cinc punts, que intentaré respondre d'una forma breu, perquè el temps ho imposa, i d'una forma esquemàtica, però als quals vull sortir al pas.

El primer punt, deixadesa de la responsabilitat educativa, congressos que no serveixen per a res, reunions que no serveixen per a res i una inspiració ultradretana que és la que envolta tota la política del Govern. Jo la convic que vostè, quan anuncia aquestes qüestions, les defineixi, jo li deman a vostè que ara quan torni a pujar aquí expliqui, al seu mode de veure, de les polítiques que es desenvolupen i de les decisions que es prenen quines concretament, al seu mode de veure, responen a una inspiració ultradretana.

Segona qüestió, no defensa de la qualitat, no hi ha formació de professorat, es perden recursos i capacitat d'innovació. Jo li he de dir, Sra. Diputada, que l'esforç que ha fet aquest govern aquests anys quant a incrementar la formació del professorat, quant a incrementar els recursos de l'escola pública, adreçats a la innovació, noves tecnologies, formació del professorat en noves tecnologies, instal·lació als centres públics de recursos que permetin accedir a aquestes noves tecnologies ha estat un esforç molt gran, potser que insuficient, potser que hi hagi molt per fer encara, certament, perquè aquest és un procés que ha de ser progressiu; el que no es pot fer és implantar un sistema d'alta tecnologia el mateix dia a tots els centres sense que tots els professors s'hagin anat preparant, hagin anat fent uns reciclatges, hagin anat fent una formació, no tenim ni capacitat de maniobra per fer-ho, però hem avançat moltíssim, com és la nostra obligació. Per tant, dir que es perd capacitat d'innovació és una cosa que no li puc acceptar.

Llavors, diu una cosa que, clar, en fi, perversió de les inversions. Jo vull sostenir aquí públicament que totes les inversions i tots els recursos que es dediquen al món de l'educació estan sotmesos a diversos controls de legalitat, el primer d'ells l'aprovació pressupostària per aquest Parlament, control de legalitat extrem; la fiscalització per part del síndic corresponent que estudien els nostres pressuposts i la seva execució; control parlamentari novament cada pic que es debat una qüestió; control de legalitat en determinades ordres i decrets i lleis, de lleis no en parlem perquè venen aquí a la

discussió en el Parlament, però decrets, ordres, etcètera, quan està reglamentat que així sigui, doncs han d'anar al Consell Consultiu, han d'anar als consells escolars, han de passar per una sèrie de sedassos, i hi passen i si no hi passen no els impulsam. Per tant, nosaltres creim que actuam adequadament.

Quart i leitmotiv del seu discurs dels darrers mesos: discriminació de l'escola pública, aquest govern fa menys que mai per l'escola pública i no es preocupa per l'escola pública i no li interessa l'escola pública. Bé, i a més afegeix dos temes destacats respecte d'aquesta qüestió: els percentatges d'alumnes estrangers i l'atenció als alumnes amb necessitats educatives específiques, que vull dir, en primer lloc, que s'ha incrementat l'obligació d'un alumne més per aula en necessitats educatives, en aquesta legislatura. Qüestió principal, per tant, s'ha augmentat aquesta obligació d'oferir aquesta plaça, n'hem parlat altres vegades aquí.

Percentatge d'alumnes estrangers, aquí xocam i ha estat motiu ja d'altres debats, mantenim els mateixos percentatges que hi havia a l'altra legislatura aproximadament. I nosaltres creim que la demanda ha de girar envoltant de l'adequació a aquesta oferta, la planificació, que és el que vostès ens proposen, encara que no ho diguin expressament, d'aquestes qüestions, va contra la nostra manera d'entendre la política educativa i per tant no ho podem acceptar.

Però vull donar una dada reveladora, perquè aquí, clar, li donam voltes al mateix, l'escola pública no interessa, l'escola pública no progressa, l'escola pública perd alumnes, els alumnes van a una altra banda, els concertats es queden els alumnes de l'escola pública; això no és ver, això no és ver, els sorprendrà, senyores i senyors diputats, que els digui que el percentatge d'alumnes a l'escola pública ha crescut de l'any 2000 a l'any 2005 en 2 punts i mig? Això és una realitat, no deu ser tan dolenta l'escola pública; no deu estar tan abandonada quan la gent incrementa el percentatge d'alumnes de presència a aquesta escola pública.

Clar, i això és una dada que vostès poden confrontar a qualsevol moment amb l'administració del ministeri, això són dades que estan a les estadístiques del Ministeri d'Educació, per tant ens hem de fer mirar què està passant aquí. Si ara resulta que el percentatge d'alumnes que van a l'escola pública és major enguany que fa quatre, què està passant aquí? No ho sé, ens ho hauriem de fer mirar. Però, segons l'oposició hem abandonat l'escola pública.

M'acusa, en darrer terme, i perquè no falti allò de sempre, doncs del menyspreu al català, de l'abandonament del català, de la lluita contra el català i de convertir l'educació en un camp de batalla. I que ve a dir, no ho ha dit exactament així, però se li ha entès tot, que el decret de trilingüisme o l'ordre de trilingüisme és, en definitiva, una agressió contra el català i que estic enfrontat a les AMPA, als professors de primària, a molta gent. Bé, jo crec que això és de qualche manera inevitable. Jo, respecte del decret o l'ordre de trilingüisme, fins i tot a vostè li he fet en els passadissos d'aquest Parlament una oferta de diàleg. Nosaltres pretenem que aquesta ordre tenguí un nivell alt de consens i en aquests moments estam parlant amb moltíssimes, aquells que han enviat al·legacions, com puguin ser directors de primària o altres elements del món educatiu,

perquè per a nosaltres el més important no és en el que han reparat alguns, que s'han dedicat a criticar que si havia de ser un terç de llengua estrangera, un terç de català i un terç de castellà, aquesta per a nosaltres no és la qüestió essencial; l'essencial és que no perdem un tren, que és el tren que els alumnes de la nostra comunitat, d'una forma instrumental, coneguin una tercera llengua, coneguin una llengua estrangera. I això no és un caprici del conseller, perquè aquí també s'intenta presentar des de determinats mitjans de comunicació i de determinats cercles d'opinió, com a un caprici, com a una cosa que se li ha ocorregut al Govern a un moment determinat, i jo li voldria fer veure i la voldria convidar, Sra. Diputada, que demanàs quines polítiques educatives fa el PSOE allà on governa respecte del tema de la llengua estrangera? Perquè me pareix que a vostès no els convé, no els diré el que han de fer, Déu me n'alliberi, enfrontar-se a aquest plantejament, aquest plantejament és un plantejament social extraordinari, perquè aquest plantejament és el que habilita els nins que ara comencen a estudiar que quan acabin la seva formació obligatòria tenguin els instruments formatius bastament per poder desenvolupar una vida professional en termes d'igualtat, per poder competir dins l'escenari europeu en termes d'igualtat. Si no començam a caminar per aquest camí, camí pel qual vostès no caminaven quan governaven aquí, doncs realment estarem en dificultats i estarem en inferioritat i aquesta és una qüestió que és perfectament compatible amb totes les coses que vostè proclama, la nostra cultura, la nostra llengua i moltes altres coses. Però convendria que en el món educatiu no es perdés aquest tren.

Vull acabar, Sr. President, perquè veig que ha transcorregut el temps que me corresponia, que el Partit Popular i el Govern del Partit Popular no ha fet un camp de batalla del món educatiu. No me reprotxi a mi quina serà la política respecte del ministeri quan la LOE és una vertadera imposició, almenys en la forma que fou presentada i tramitada davant el Parlament de l'Estat. No m'acusi només a mi. Li dic una cosa, en el moment que la LOE estigui en vigor, jo no he de seguir instruccions de ningú, la instrucció que he de seguir és que les lleis s'han d'aplicar, i en l'àmbit que la LOE ens deixi fer coses a nivell autonòmic, que en molts temes ens deia sense cap dubte, doncs intentarem sortir endavant, intentarem millorar el nostre sistema educatiu.

Per tant, jo he d'acabar, Sr. President, dient que nosaltres no pretenem beneficiar cap tipus d'escolarització, encara que fora perquè els fills d'algun diputat d'aquest Parlament d'ambdós bàndols de l'hemisferi puguin anar a l'escola concertada, també per això, nosaltres no tenim cap pretensió de discriminar, el contrari, tenim la pretensió de fer una escola pública de qualitat, amb una xarxa que està concertada i amb una xarxa que pertany en propietat a l'administració autonòmica. I que, naturalment, quedarà molt per fer, perquè vostè diu, és que hi ha escoles que avui no podrien, són públiques i avui no podrien ser concertades. Doncs això almanco li demostra el nivell d'exigència que hi ha a la concertada, perquè clar, això és l'altra cara de la moneda, això li demostra el nivell d'exigència que hi ha a la concertada, a la qual, segons vostès, regalam recursos, prebendes (...) i feim el que ens demanen, dominats per aquesta teoria ultra conservadora, no sé com era.

Bé, miri, al final nosaltres el que pretenem és que el fet educatiu sigui un fet basat en la llibertat, en algunes de les llibertats que avui he explicat quan contestava una pregunta, com més hi hagi per elegir, com més varietat hi pugui haver doncs millor, la llibertat consisteix també en això, no consisteix en què tots siguem iguals, consisteix a què tots tinguem les mateixes oportunitats, però no a què tots siguem iguals. Jo no vull una societat per al nostre futur, per al futur de les Illes Balears no vull una societat igualitària, vull una societat equitativa, que tothom pugui accedir a tots els recursos, però no vull una societat igualitària, com pareix que vostès, des de la planificació i des de la previsió pretenen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, té la paraula en primer lloc el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc dir que per al nostre grup, les qüestions que ha plantejat la portaveu del Partit Socialista, nosaltres hem de dir que estam absolutament d'acord. Entenem que en aquest moment l'educació, en aquest cas l'educació pública i l'educació en general no està passant per un bon moment, i per tant totes i cadascuna de les qüestions que s'han plantejat aquí nosaltres no només creim que és necessari abordar, sinó que creim que hi ha d'haver una explicació clara per part de la Conselleria d'Educació, tenint en compte que la Conselleria d'Educació, en aquest cas, evidentment el Govern, és qui té la responsabilitat i la competència de defensar l'escola pública en primer lloc, és, per dir-ho d'alguna forma l'empresari de l'escola pública. L'escola concertada ja té altres qüestions en què evidentment no hi entrarem i per tant a qui competeix la clara tasca de preservar i de no relegar l'escola pública és al Govern i és a la Conselleria d'Educació en aquest cas.

De totes maneres, m'agradaria fer un petit esforç per dir-li a la Sra. Alberdi que quan es parla d'escola pública, precisament jo crec que ara s'ha dit una cosa interessant per part del Sr. Conseller, quan s'ha dit que havia augmentat el nombre d'alumnat; està clar, ha augmentat, la qual cosa, això és un indicador important a tenir en compte; primera, ha augmentat el percentatge en un 3%, augmenta en un 3% el percentatge de l'alumnat a la comunitat autònoma de les Illes Balears mentre a moltes d'altres davalla. I per què? Degut a dos factors: a la natalitat i a la immigració. La qual cosa vol dir que si augmenta el nombre d'alumnat a l'escola pública és perquè l'escola pública assumeix una part important precisament d'alumnat que en aquest cas, com tots vostès saben, i si no és que acluquen els ulls a la realitat, l'escola pública sempre ha tengut, segueix tenint i, si no es fa alguna cosa, encara tindrà molt més, els alumnes amb més problemes que hi ha a la comunitat autònoma. I qui no ho vulgui veure, me sap molt de greu, però qualsevol persona que ha estat en contacte directe amb l'educació, sap perfectament que l'escola pública assumeix l'alumnat més elevat, tant a nivell d'immigració, no per problemes, sinó senzillament per diversitat lingüística, per

diversitat cultural, assumeix més alumnat amb necessitats educatives especials, assumeix molta més diversitat quant a altres factors, com problemes de tot tipus, a nivell social, a nivell fins i tot educatiu, etcètera.

I també per una raó molt clara, perquè l'escola pública és més barata i l'escola concertada és més cara i pareix que això aquí ningú hi vol entrar. Per tant, i per concloure, per concloure no, per anar al que ha de ser, nosaltres entenem allà on s'ha de fer feina, és amb l'escola pública, perquè és l'obligació del Govern i per tant entenem que l'escola pública és aquella a la qual s'han de destinar la majoria d'esforços perquè realment una societat més ben educada, més ben formada, és evidentment un element no només de futur, sinó de present importantíssim.

I nosaltres creim que hi ha moltíssims exemples o moltíssimes accions concretes que en aquest moment podem dir que hi ha un afavoriment clar de l'escola concertada enfront de l'escola pública per part de la Conselleria d'Educació. Podria fer tota una sèrie de llistats, però si me permet la Sra. Portaveu, que crec que ja se n'han fet alguns, però sí m'agradaria, en primer lloc, dedicar un element bàsic que és el tema pressupostari, del qual jo només vull dir que en aquesta cambra s'han fet contínues referències per part del finançament, fins i tot de l'Estatut, que no estava ben finançada l'educació, etcètera; si no està ben finançada l'educació el que ha de fer la conselleria en primer lloc és dedicar els màxims esforços pressupostaris a l'escola pública, que és la que té més problemes de *per se* i per tant és la responsabilitat que té el Govern, és on ha de dedicar més esforços; més esforços evidentment a construir escoles, més escoles a millorar la dotació de professorat, més esforços a millorar totes les condicions d'ajut als alumnes amb més problemes i per tant és on s'han de destinar, com dic, la majoria d'esforços.

Resulta que, curiosament, el Govern d'aquestes illes, tot i que no llevam en absolut la feina que pugui fer, que en fa, no direm que no en fa, però nosaltres consideram que és insuficient, destina 1 milió d'euros a ajudes a l'escola concertada i sobretot a determinades escoles concertades, que això també s'ha de dir, no a totes les escoles concertades en general, a no ser que es canviï alguna cosa que nosaltres desconeixem. Per tant, per a nosaltres no només és un indicador, és un fet, el pressupost és fonamental.

Per altra banda, és una legislatura que nosaltres consideram, que ja s'ha dit, està marcada per l'enfrontament de la comunitat educativa i no és un tema menor, perquè no és un grup d'aquests que voten no sé qui, no, no, la comunitat educativa és pares i mares, professorat, hi ha un ample, la Universitat, és a dir, moltíssimes organitzacions que han dit d'una manera molt clara, en determinats aspectes alguns han dit més la seva i en altres no tant, però el cert és que les actuacions que s'han duit a terme per part de la conselleria no ajuden a aquesta revaloració de l'escola pública ni ajuden tampoc a determinats valors, com és el tema de la normalització lingüística en la qual evidentment no m'hi estendré.

Per altra banda també entenem que hi ha una qüestió que nosaltres no podem deixar d'oblidar i és precisament que si es parla de qualitat, com s'ha dit aquí, l'ensenyament públic de

qualitat ha de ser el primer de tot. Nosaltres entenem que aquelles persones que, a més, tenen més dificultats, perquè, com dic, tenen menys capacitat econòmica, tenen més dificultats en tots els nivells, és allà on tenim l'obligació tots de dedicar un major esforç, perquè precisament és allà on hi ha els problemes que després poden generar problemes futurs, importantíssims tant a nivell del mercat de treball com a nivell social, etcètera. Per això considerem que el tema de la qualitat de l'ensenyament públic ha de ser una prioritat de la Conselleria d'Educació.

En aquest moment veim que aquesta qualitat està en una segona fase, nosaltres hem de dir, li deim així a la Sra. Alberdi, ella ja ho ha esmentat, però nosaltres creim que és important, que fer grans congressos serveix de poc quan realment la realitat a les escoles i en aquest cas a l'escola pública, sense per això llevar que evidentment algunes coses es fan, no faltaria més, en queden no només moltes per fer, sinó que, sobretot, i per acabar, és, com dic i torn repetir, la prioritat que hi ha d'haver. Si volem una societat lliure, democràtica i una societat formada, l'escola pública és un element fonamental. I precisament per fer complir un dret bàsic que és l'equitat, com ja s'ha dit aquí, que totes les persones tinguin els mateixos drets a estar formades i preparades per al seu futur. L'escola pública és l'indicador clau per a això, per tant nosaltres en aquest moment sí que hem de dir que compartim aquesta gran preocupació que hi ha perquè l'escola pública, la veritat, és que per al Govern pareix ser que només és un motiu de propaganda i de grans congressos i res més.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que és ben coneguda la postura del PSM-Entesa Nacionalista respecte de la política educativa d'aquest govern. I per altra part, coincidim substancialment amb les paraules de la Sra. Alberdi, per tant no és la meva intenció repetir els arguments que aquí ja s'han dit. Però me permetran que intenti fer una reflexió global sobre la situació del nostre sistema educatiu d'aquest govern.

En diverses ocasions he pogut exposar, no aquí, davant mestres, professors, també davant diverses associacions de pares el que pensa el nostre grup parlamentari respecte de la política d'aquest govern, i també he publicat articles a la premsa de Menorca, on intent reflexionar damunt aquest tema. Així que, la veritat, és que no he hagut de fer gaire feina per preparar-me aquesta intervenció, basta repetir allò que explic sempre que hi hagi qualcú que em vulgui escoltar. I és que el discurs del Sr. Conseller d'Educació i Cultura és normalment un discurs retòric que utilitza un doble llenguatge, un llenguatge equívoc de defensa de l'educació, de la importància de l'atenció a la diversitat, del suport a l'escola pública, el llenguatge que ens ha fet ell avui aquí.

Però si s'analitzen a fons les seves paraules i sobretot les seves actuacions, podem veure ben clar que hi ha un discurs ocult, que per a res s'adiu amb la versió oficial. Per açò nosaltres considerem important desemmascarar aquest doble llenguatge, és el que nosaltres hem anomenat, jo personalment he anomenat: els sil·logismes perversos del Sr. Fiol. Coincidesc en la perversitat, Sra. Alberdi.

Anunciam llavors el primer raonament pervers que fa així: el Partit Popular va prometre l'anomenada lliure elecció de centres, el Partit Popular ha augmentat el número d'alumnes que aconseguen la primera opció en el procés d'escolarització *ergo* el Partit Popular ha aconseguit la lliure elecció de centres. I és un sil·logisme pervers perquè parteix de falses premisses per arribar a una conclusió més falsa encara, premisses falses perquè lliure elecció de centres n'hi ha hagut sempre; mai no s'ha adjudicat plaça obligatòria des de l'administració. Premisses falses perquè les xifres d'alumnes escolaritzats en primera opció són similars a les dels anys del pacte, i això després d'augmentar ràtios, d'obrir el legalment noves aules a centres concertats, d'anul·lar la reserva de places per a atenció a la diversitat, etcètera. Però açò sí, gran campanya de premsa i manipulació de les xifres per a així embotir a tothom la idea que compleixen allò de la lliure elecció de centres.

Ja veurem com d'aquí a uns dies, ja ho veurem, sortirà el director general de Planificació i Centres i ens dirà que la primera opció escollida és més del 90%, ja ho veurem. Però si tenen la santa paciència, com vaig tenir jo l'any passat, de repassar centre per centre les dades d'admesos i exclosos, d'això res de res, ens havien enganyat.

Anem idò a la segona perversitat, anem al segon sil·logisme pervers, així ens ho ven aquest govern, açò és el missatge que aquest govern ens transmet: els pares demanden més l'escola concertada, l'escola concertada té més demanda perquè té més qualitat *ergo* el Govern ha d'augmentar les places per a la concertada, perquè tothom té dret a una escola de qualitat. Açò és el missatge implícit i explícit que pretén fer calar dins la societat el Partit Popular. I açò, la veritat, és que és fregar la poca vergonya perquè des de l'administració es desprestigia l'ensenyament públic, des de l'administració que hauria de fer mans i mànegues per assegurar la qualitat de l'ensenyament públic, se'l deixa com a un ensenyament de segona. Des de l'administració s'afavoreix la demanda d'alguns centres concertats elitistes en detriment de centres públics i fins i tot des d'altres centres concertats.

I açò s'ha traduït en una sèrie de mesures que tots coneixem: concentració de l'alumnat immigrant en els centres públics i la famosa ordre de subvencions d'ajudes que, miraculosament, ha passat de 350.000 euros que hi havia en el pressupost a una consignació d'1 milió d'euros. Veurem com acaba.

Seguim, passem ara, ah, i per cert, hem de dir clara una cosa, si l'escola pública avança, si l'escola pública augmenta en percentatge no és gràcies a aquest govern, és a pesar d'aquest govern. No, no, clar que no ho he dit, perquè no és ver.

(Remor de veus)

Per acabar, passem al tercer sil·logisme pervers del Sr. Fiol, aquest és d'ús freqüent, l'empra contínuament en aquesta cambra, avui mateix ja l'ha emprat, diu així: el Govern del Partit Popular és conscient de la importància de l'escola pública, el Govern del Partit Popular destina molts diners a ensenyament públic *ergo* el Govern del Partit Popular defensa l'escola pública. Açò ens ho ha dit aquí, ho repeteix constantment. Altra vegada premisses falses per a una conclusió més falsa encara, perquè no és cert el que dia rera dia repeteix el conseller, que gasten tants diners en obres en centres públics, no és cert que gastin més del que va gastar el pacte de progrés, l'única cosa certa és que l'any passat varen posar damunt els pressuposts una quantitat respectable, 55 milions, però la despesa d'aquesta quantitat no l'hem vista enlloc. On són la multitud de centres nous que havien de construir? On són, jo els vull veure.

Mirin, un exemple molt clar, senyores diputades, senyors diputats, tots tenen vostès una casella on els arriben les invitacions, el primer any i mig ens varen convidar a inaugurar les obres que havia començat el pacte i fa un any i mig que ens conviden a posar primeres pedres. Bé, veurem qualche dia quina és la xifra real de despeses, qualche dia ens enviaran l'execució de pressuposts de l'IBISEC que ho estam demanant, qualche dia sabrem què és el que passa.

Però bé, encara podem parlar d'altres perversitats, ens diuen que estimen la llengua catalana, ens diuen que la defensen, però curiosament només han fet treure, publicar mesures per arraconar-ne el seu ús social i desmantellar el nivell de normalització aconseguit a l'ensenyament. Se l'estimen tant que tot el que fan és perquè hi hagi bilingüisme, perquè hi hagi trilingüisme, però ni una sola mesura per afavorir-lo, és un estimar un poc rar, sembla allò de qui pega estima, idò ens peguen. El darrer cars és aquest pèssim decret de trilingüisme, el qual pedagògicament no se sosté -per cert a mi no m'han ofert cap diàleg-, que per ara aquest decret només el defensa la carca més retrògrada i, si no, fixa-ens-hi: ha estat rebutjat pels sindicats, per les associacions de pares, per la CEAPA, la Patronal Catòlica vol modificacions substancials, les associacions de pares dels centres catòlics també volen modificacions substancials; açò sí, a vostè li dóna suport l'AFA, és a dir, l'Associació Familiar, aquesta sí que li dóna suport, la mateixa associació que va donar suport a les tesis, recordem-nos del Sr. Aquilino Polaino que deia que l'homosexualitat és una malaltia, o la mateixa associació que ara li donen una contractació de la Conselleria d'Immigració, que després no és ver, un embolic espantós, però açò sí acaben criticant la periodista que va publicar la notícia. Açò són els companys de viatge, Sr. Conseller, i me sembla que no són bons companys de viatge.

Bé, jo, en definitiva, ja acab, no li puc negar una habilitat a aquest govern, a la Conselleria d'Educació, l'habilitat d'emascarar les seves intencions reals, de fer creure o intentar fer creure a la gent allò que diuen, però no allò que fan. Però jo crec que ja arribat a un punt que no es pot enganyar tothom tot el temps i estic convençut que les caretes, aquestes màscares ja cauen i que aquesta política anti escola pública, anti llengua catalana i una política, en definitiva, anti pedagògica, ja és de domini públic i que açò els passarà factura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Diputada Sra. López Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller. Crec, Sr. Conseller, que la seva conselleria planteja i desenvolupa un model educatiu coherent i seriós que afronta amb realisme els problemes i les necessitats, que no són poques, de les nostres illes. Crec, Sr. Conseller, que encara que els explicàs, tant vostè, qualsevol conseller o qualsevol diputat, ells estan tancats en banda i he de creure que el que passa és que no han pogut assumir que ara estan a l'oposició i per tant no és el seu programa el que s'ha de fer, sinó que és el programa que van votar i que vam presentar nosaltres. Vostè els ha explicat el que es fa i el per què i també els ha donat mà per poder arribar a un consens, almanco al PSOE, per evitar una crispació de la comunitat educativa, que de vegades, i me sap greu dir-ho, sembla que és el que pretenen.

Per açò, el que m'agradaria explicar és al que des de la Direcció General d'Ordenació, Innovació i Formació del Professorat aspiren; és aconseguir un ensenyament de qualitat. Crec que aquest s'ha convertit poc a poc en una de les exigències de les famílies, però sobretot en un desafiament de les institucions i de les persones que fan feina en aquest àmbit. Per fer-ho possible se cerca l'assoliment i la consecució d'uns objectius, com per exemple potenciar els alumnes amb altes capacitats. També un altre objectiu seria potenciar els estudis de llengua estrangera, els primers cursos d'educació infantil i primària. Millorar l'atenció a l'alumnat de necessitats educatives específiques, és a dir, l'alumnat de necessitats educatives especials, alumnat en situació de risc i exclusió social i alumnat superdotat, així com l'assessorament i orientació a les seves respectives famílies.

Per tal de poder aconseguir aquesta finalitat és necessari, entre d'altres, l'augment de recursos i en aquest aspecte sí o, millor dit, sabem que la Conselleria d'Educació i Cultura hi fa feina, hi fa molta feina. Quant a l'escolarització de l'alumnat amb necessitats educatives especials, sabem que aquesta està regulada per llei i diu que hi pot haver dos fillets amb necessitats educatives i açò és el que s'acompleix. Quant a l'alumnat nouvingut, que n'hem parlat bastant, i donada la realitat educativa de la comunitat de les Illes Balears, tenim un total de 153.997 alumnes, dels quals 96.667 estan ubicats a centres públics i més de 52.000 a centres concertats, 4.800 a privats.

Respecte de la distribució de centres docents, he de dir que tenim 208 centres públics d'educació infantil i primària, 63 d'educació secundària, per tant 271 centres públics, 112 centres concertats d'infantil, primària i secundària, 33 centres privats. Per tant, i analitzant aquestes xifres és justificat que hi hagi més alumnat nouvingut en els centres públics que no en els privats, si hi ha més centres i hi ha més alumnes és normal.

Pel que fa a la dotació del professorat, els centres constaten un augment, hi ha un augment de docents especialistes vinculats a l'alumnat amb necessitats educatives. En el curs 2002-2003 hi havia 654 professors, en el curs 2005-2006 802 professors. També un augment del professorat d'atenció a la diversitat, en el curs 2002-2003 hi havia un total de 253 professionals i en el 2005-2006 un total de 312, s'ha incrementat un 23% i açò s'ha de tenir en compte.

A més d'aquest increment, als centres públics en general s'ha de remarcar la creació, per exemple també a Eivissa, d'aules substitutòries, ACE es diuen. I també un orientador a Formentera, per tal de cobrir l'illa de Formentera.

Per tant, la política que du el Govern respecte de l'atenció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques dels centres públics és clarament de millora.

Respecte dels programes educatives, per tal de tractar la temàtica transversal en el currículum, s'ha de dir que s'han incrementat comparat amb l'anterior legislatura i s'ofereixen tant als centres públics com als concertats. Així i tot, lògicament, hi participen més en els públics que no en els concertats.

En definitiva, Sr. Conseller, entenem que s'aposta per la qualitat i per la pluralitat i que s'impulsa des de la seva conselleria, són els eixos que ens han de guiar i per tant entenem que aquesta és la línia que s'ha de seguir. Moltes vegades s'ha d'escoltar i hem d'escoltar sempre, però si un no creu, el que s'ha de fer hem de seguir el camí que creu que ha de fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. I és clar, Sr. Conseller, sí, té raó, els grups de l'oposició i aquest Grup Parlamentari Socialista tota l'estona li estam repetint el mateix, és cert, el que passa és que no són clixés, sinó que són la resposta a què vostè també té una actitud reiterativa, reiterativa quant a la seva manca de política i reiterativa quant a l'objectiu de moltes de les seves actuacions. Però cada vegada que li propòs o que li proposem discutir des de la perspectiva més pedagògica, el que fonamenta les actuacions de la conselleria o les ha de fonamentar, vostè ens remet als tècnics.

Em deia que jo li demostris això de la inspiració ultradretana. Sr. Conseller, ja n'ha parlat el Sr. Riudavets, però solament jo li vull dir: no és ultradretana la inspiració d'aquesta Associació Familiar Balear, em sembla que es diu, de l'AFA a la qual hem cedit unes dades i fer uns estudis que eren d'exclusiva responsabilitat de la seva conselleria? No és ultradretana aquests projectes de l'Opus Dei i dels *Reaccionarios de Cristo* que tenim ara mateix, no és ultradretà això? Bé, tornem a discutir-ho quan vulgui, Sr. Conseller.

M'ha dit que jo li havia parlat de perversió de les inversions i vostè em diu: no, les inversions són legals. I tant que ho són de legals, vostè me vol malinterpretar perquè jo no li parl de la il·legalitat de les inversions, naturalment que fa inversions legals, només faltaria, s'ha d'ajustar a tots els controls que hi ha, perquè si no qui hauria d'actuar és la Justícia. Jo el que li estic dient és que les inversions són perverses perquè hem perdut l'eix que dona fonament a les inversions, es dediquen a altres coses que no s'han de dedicar, es dediquen a finançar, algunes d'elles importants, perquè no tenim diners en unes altres coses, es dediquen a finançar subvencions a empreses privades, que nosaltres després concertarem i comprarem aquest servei, fins i tot aquestes aules, ahir ja li vaig parlar d'això, que a més ho farem sense cap control, i es dediquen a fer inversions a les quals l'escola pública no hi pot optar.

M'ha parlat de l'IBISEC i m'ha dit: naturalment, nosaltres hem invertit moltíssim. Això també ho ha parlat el Sr. Riudavets i la Sra. Rosselló, el que jo conec des que estic en aquesta cambra i des que soc portaveu en educació del grup parlamentari, és que el primer any que va crear l'IBISEC vostè va invertir-hi 55 milions, això vam aprovar-ho en el pressupost de l'any passat; d'aquests 55 milions, el darrer que tenim executat van ser 28, d'acord? Aquest any n'hem aprovats 27, però resulta, Sr. Conseller, que el tercer mes de l'any ja no tenim diners, l'IBISEC diu als centres que no té diners per fer les inversions que s'havia compromès a fer, no pot començar les que han d'estar obertes el mes de setembre proper i no pot acabar les que té ara mateix. Això no ho dic jo, és que ho diu el seu propi gerent de l'IBISEC en els centres. Què ens està volent dir? Això és la perversió de les inversions, Sr. Conseller, això és l'error de les inversions.

Ens ha parlat que ha augmentat el percentatge a l'escola pública en un 2 i busques per cent, i tant, naturalment, és que ha augmentat tot el percentatge de tota l'escola. Quant ha augmentat a la concertada, Sr. Conseller?

(Remor de veus)

Quan ha augmentat a la concertada? Segurament molt més, ara no record la xifra, me sap greu, perquè l'estudi del professor Martí March la té ben clara i em sembla que era com a un 15% la concertada, el que ha augmentat. De totes maneres ja tindrem oportunitat de parlar-ne d'això. Però de totes maneres, si vostè diu que augmenta la concertada, ai, que augmenta l'alumnat de la nostra escola pública, llavors com és que retalla les inversions en manteniment dels centres, com és que retalla les inversions en els ajuntaments que són els que ens poden ajudar en el manteniment de les nostres escoles? Com és que fa, per exemple, que els professors que tenen les necessitats educatives especials, passin de tenir 13 nins a tenir-ne 14, augmenta la ràtio de professors, d'alumnes-professor, quan hauria de disminuir; com és que això passa? És que això va a l'inrevés, no?

Quant al trilingüisme, també vostè ens vol malinterpretar, Sr. Conseller, quant al trilingüisme, de cap manera, cap persona que sàpiga una mica del que ha d'aconseguir el sistema educatiu dirà que no volem que s'aprengui una llengua estrangera, el que li estam dient és que no es fa així, no es fa així. Vostè retiri aquest percentatge de dos terços i nosaltres

estarem disposats a parlar-ne quan vulgui de les mesures. I fins i tot, Sr. Conseller, li recomano, perquè nosaltres ho teníem com a una de les propostes del nostre programa educatiu, i li dic que, li he dit a vostè, és estupend tenir temps per preparar-se les coses, Sr. Conseller, perquè jo he llegit fins i tot el seu programa electoral, i el seu programa electoral diu exactament: "No es pot mantenir que una de les llengües oficials tingui el mateix tractament que una llengua estrangera". Sr. Conseller, revisi-s'ho tot això, per favor.

Ens ha parlat de la LOE, efectivament, la LOE va tenir confrontació, va tenir rebuig al començament, igual que el va tenir la LOCE, però hi ha dues diferències fonamentals: la primera, és que amb la LOCE mai no es va arribar a un consens, consens al qual sí es va arribar en gran part amb la LOE, sí Sr. Conseller. I mai no es va fer el fonamental, vostès no van fer el fonamental per posar en marxa una cosa, donar el finançament ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi, un moment, per favor. Els pregaria que escoltin a qui parla i cadascú tindrà la seva oportunitat. Moltes gràcies.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, President. Només li vull dir un parell de dades, Sr. Conseller, quant a la LOE, jo li he dit, vostès segueixen fent confrontació, el Partit Popular, perquè la darrera manifestació que hi va haver a Madrid ja realment només hi van quedar les escorrialles, la ultradreta, que és la que defensa, la que va en contra de la LOE, li segueixo mantenint aquesta mateixa posició. Li vull dir que, a diferència de la LOCE, la LOE té un pressupost assignat durant 12 anys de 7.000 milions d'euros, però aquesta comunitat autònoma ja se n'ha beneficiat d'això, perquè jo tenc els convenis que vostè ha signat precisament dedicats a les millores associades a la LOE, n'ha signat dos aquest any, a l'any passat, n'ha signat un per 14 milions de pessetes i l'altre per 74 milions de pessetes, per fomentar les biblioteques escolars. La LOCE, en té algun de conveni que s'hagués firmat per posar en marxa la LOCE, algun conveni? Canvi de rumb, Sr. Conseller, per favor, volem que aquest nivell d'exigència que vostè ens deia, vostè ens deia: la concertada és bona perquè nosaltres li exigim molt; clar que sí, jo no li he discutit mai això, mai a la vida li he discutit això, el que li discuteixo és que no faci el possible perquè aquest mateix nivell d'exigència també el puguin tenir els centres públics.

No volem que apliqui aquest lliure mercat a l'educació, el que volem és que aquesta llibertat que vostè proposa de lliure elecció, de poder triar els centres i de què ens sentim orgullosos d'ells sigui per a tothom. El que li demanem, precisament, és que no restringeixi a uns pocs aquesta llibertat, sinó que aquesta llibertat vostè treballi perquè sigui per a la majoria. Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica i per tancar la qüestió, té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació, Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Intentaré donar resposta a la presa de possessió dels grups que han intervingut, d'una forma breu, perquè tenc poc temps i hi ha alguns aspectes que sí que m'agradaria poder-los subratllar.

He de mostrar una discrepància amb la Sra. Rosselló, d'entrada, que a més crec que no és ver el que ha dit: l'escola pública no és més barata que la concertada, és més cara; l'escola concertada a efectes de finançació és molt més barata que l'escola pública. En fi, això és el que vostè ha dit o jo he anotat que deia, si no ho ha dit, doncs retir la discrepància, jo crec que ha dit això, és el que he entès.

(Remor de veus)

No ho sé, en fi, jo no puc interrompre perquè me fan gestos i ... no ho sé ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, el comprenc molt bé. Srs. Diputats els demanaria per favor que si tenen ganes de parlar que surtin fora i si no que escoltin.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Demandar que escoltin, Sr. President, és una pretensió molt elevada, que jo estic segur que es produeix també.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Jo també vull una societat lliure i democràtica i no només afavorir, com es pretén des d'aquests escons, no només afavorir l'escola concertada; nosaltres no només afavorim l'escola concertada, però naturalment, al nostre mode de veure, l'escola concertada contribueix al fet educatiu d'una forma molt notable, com saben molt bé les senyores i els senyors diputats, i per tant ha de ser sostinguda, com és, amb fons públics, i naturalment nosaltres hem considerat que es pot ampliar el concert, es pot ampliar fins i tot, cooperar a l'ampliació d'aquestes infraestructures sempre que hi hagi una demanda prèviament determinada de gent que pretén accedir a aquesta formació concertada. Aquest és el nostre posicionament i el podem defensar allà on sigui.

Pas al Sr. Riudavets, que, en fi, m'atribueix unes maldats i unes capacitats conspiradores i d'ocultisme que, bé, en el fons jo les consider com un mèrit, perquè aquí pareix que estam

parlant de Talleirant, que està maquinant per darrere com ens hem de carregar el rei. Miri, nosaltres, tot el que feim, ho feim cara alta. Vostè...

(Remor de veus)

Cara alta, sí, clar que és vera, i és l'obligació que tenim. Cara alta i les idees clares, i això és el que intentam fer. No hi ha una realitat oculta. Jo comprenc que el Sr. Riudavets té un problema, perquè creu que ningú no llegeix els seus articles i, clar, ve a la tribuna i ens els llegeix, però no és necessari perquè els llegim amb moltíssim d'interès.

(Més remor de veus)

Tot el que vostè publica en el *Diari de Menorca* ho llegim i ho seguim amb molt d'interès; no importa que pugui aquí a tornar-nos llegir tots els seus punts de vista sobre els famosos sil·logismes que serveixen per determinar la vertadera maldat oculta, que ha de ser desemmascarada definitivament, del Partit Popular, que no pretén més que la desaparició de l'escola pública, l'ultradretanisme i que aquestes qüestions es resolguin així.

Que no destinam més doblers que l'anterior govern a l'escola pública. Avui no ho podem demostrar, desgraciadament, però ho demostrarem en el moment que sigui necessari d'una forma notable.

I no tornem al tema -que ja els el vaig haver d'explicar una vegada, han d'estar un poc atents a la qüestió- de l'execució dels pressupostos. Escolti, si l'any passat vàrem dedicar 55 milions d'euros a obra pública pot ser que encara no s'hagin acabat de gastar; això no és possible, jo no dic que no, però es gastaran completament a compte d'aquell exercici. No diguem, no donem per bo que aquests doblers no es gastaran, perquè entram dins una dinàmica que és vertaderament injusta, perquè vostès saben que això no és així i que, per tant, l'execució d'aquestes obres exigeix un temps que ha de transcórrer, i contra aquest temps es van pagant unes certificacions que només es paguen quan aquests trossos de les obres s'han anat fent. Això ho saben vostès i jo no sé per què els ho he d'explicar; bé, els ho d'explicar perquè pugen aquí a desmentir que això sigui així.

Naturalment la línia del Sr. Riudavets va *in crescendo* durant la seva intervenció per concloure que no tenim cap suport, que no tenim cap suport, que tenim el suport d'una senyora que és de l'ultradreta o no sé què. Bé, jo tenc la sensació, miri -em puc equivocar i no voldria pecar de presumpció, que és un dels pitjors pecats que es poden cometre-, jo estic segur que tenim el suport de molta gent, i estic segur que quan vostè diu aquí un poquet inflammat que aquest gran desemmascarament ja s'ha produït perquè tothom ja sap que enganam tothom, jo és que estic convençut que això és al revés, que els que s'han desemmascarat són vostès i que la gent està cada vegada més convençuda de la bondat de les decisions que pren aquest govern i del suport d'aquestes decisions. Però, bé, això és una cosa en la qual només ens podem moure a nivell intuïtiu.

(Alguns aplaudiments)

Jo no estic segur d'això però sospito que és així, tenc la impressió i la percepció que és així, i no crec que només tinguem el suport d'un grup d'ultradreta.

Ah!, vostè si vol dir aquí o qualcú vol pretendre que, a mi, l'STEI em doni suport... No, a mi l'STEI no em dona suport, ni em dona suport ni me'n donarà, però ho veig bé, no passa res. Jo intent arribar a acords amb el sindicat majoritari, és més; no pretenc ni que em donin suport ni que m'aplaudeixin. Jo ja sé a la primera fila de quins mítings seuen els directius de l'STEI, ja sé a quins mítings van els dirigents de l'STEI, ha de venir en Carod-Rovira perquè anem a un míting, eh?

(Més aplaudiments i petit aldarull. Se sent algú que diu "Al pan, pan, y al vino, vino")

A mi em sap molt de greu ser políticament incorrecte, avui, però les coses qualche vegada s'han de dir.

Associació de pares d'alumnes, no es pot dir?, perquè també es pot dir que la presidenta de l'Associació de pares d'alumnes, la COAPA, és regidora d'Esquerra Unida a Sóller; es deu poder dir, això, o no es pot dir, tampoc? Clar, arriba un moment que, i amb tots els meus..., amb tots els meus respectes..., tots, tots, i segur que molta honra, però convé també que l'opinió pública pugui identificar els agents del món educatiu, perquè si no arribarà un moment que, bé, tothom està en contra del conseller, bé, sí, menys un senyor que és..., no ho sé, de l'ultra, ultra, ultradreta. Bé, idè jo no tenc la percepció -creguin-me- jo no tenc la percepció que les coses siguin així, jo tenc la percepció que hi ha més gent de la que ens puguem pensar, que per ventura no té la capacitat d'aparèixer als mitjans de comunicació o de tenir una repercussió mediàtica, que dona suport clarament a aquest govern.

Jo he d'acabar perquè efectivament m'he sobrepassat, Sr. President, però acab tot d'una. Vull agrair, com sempre, les paraules de la diputada López Oleo, tan comprensives amb el Govern i tant de suport, ben necessari dins aquesta cambra.

I vull incidir en algunes de les coses que la Sra. Alberdi ha dit, és a dir, que nosaltres només donam suport als *Legionarios de Cristo* i a l'*Opus Dei* -està vostè ben equivocada- i que són aquests els que ens donen suport i aquests els que inspiren la política del Govern de les Illes Balears. Continuin per aquest camí, perquè jo crec que si vostès continuen per aquest camí tan enfora de la realitat, tan enfora de la realitat, a nosaltres ja ens va bé; a nosaltres ja ens va bé perquè nosaltres, miri, el que volem és llibertat, i el que volem és que la gent pugui triar, i el que volem és que puguin venir els *Legionarios* o *cadetes*, els que siguin. A nosaltres això ens és igual, cregui'm, mentre compleixin unes garanties constitucionals que han de complir. Per tant quan ens critiquen des d'aquesta perspectiva jo crec que s'equivoquen perquè l'opinió pública en general, la gent de les Illes Balears, és tolerant, vol que tothom pugui participar, vol que hi hagi oferta variada per poder triar. Per tant jo crec que des d'aquesta perspectiva complim.

I acab de veres, Sr. President, només amb una dada: jo estic perplex; si els dic que augmenta el nombre d'alumnes a l'escola pública, ara això també és dolent perquè som nosaltres que els hi enviam i tal. Escoltin, vostès em tenen collit per tots els

costats. És a dir, si puja la concertada, malament; si puja la pública, malament; sempre malament. Bé, idò continuïn vostès per aquesta línia política que nosaltres continuarem intentant construir una millor educació per a les Illes Balears.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Continua la remor de veus)

Acabam els comentaris i continuam?

(Rialles)

III. Moció RGE núm. 2517/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'ajudes agràries, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7605/05.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de la moció RGE núm. 2517/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'ajudes agràries, derivada del debat de la interpel·lació 7605/05. Té la paraula pel grup proposant el diputat Hble. Sr. Vicent Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, dèiem a la interpel·lació que primar quasi exclusivament la gestió de les subvencions com si la gestió de les subvencions fos una política en si mateixa no es justificava, enteníem que la gestió de les subvencions, o les subvencions, les ajudes a l'agricultura, són un instrument per orientar les polítiques, però no es justifica ni té cap sentit considerar-ho un objectiu en si mateix o una política en si mateixa, en detriment del que serien -sí necessàries- les mesures estructurals.

Constatàvem, i ho vull recordar, que en aquesta legislatura pràcticament no s'ha pres cap mesura estructural al voltant del sector de l'agricultura, ni tan sols aquelles que estaven compromeses, ja sigui de paraula de la Sra. Consellera, ja sigui en el programa electoral, com l'UNIFEED de Campos, sens dubte important i demanat reiteradament pel sector, clarament compromès al programa electoral del Partit Popular, que no només no s'ha fet, no s'ha complert, sinó que l'altre dia a pregunta d'aquest diputat que els parla la Sra. Consellera anunciava que no pensava fer-lo. Per tant no s'han fet les mesures estructurals necessàries, ni tan sols les compromeses, i es fixa quasi com a únic objectiu la gestió de les ajudes.

Clar, per això, per complir aquest objectiu exclusivament, s'ha desmantellat pràcticament la conselleria en detriment d'altres serveis que també són necessaris -ho veurem, més endavant en parlarem- i s'ha creat una macroempresa pública, FOGAIBA, que ha duplicat els costos de personal. I tot això, dèiem a la interpel·lació, per què? De moment, com a mínim, per no millorar la gestió; fins i tot dèiem que podria ser pitjor:

ens preocupa més que es podrien haver perdut fons europeus per manca de cofinançament.

Bé, això és el que dèiem a la interpel·lació, però és que de llavors ençà en aquests 15 dies hem sabut més coses que ens ha contat el sector. Ja sé que la Sra. Consellera es posa molt nerviosa quan li dic que el sector ve i ens conta coses i es queixa, i diu: "No han d'anar a vostès, han de venir a mi, vostè no els arreglarà res". Clar, el que passa és que potser els problemes, que és vostè qui els hauria d'arreglar, efectivament, no des de l'oposició, com que no els arregla es queixen, però es queixen per tots els costats, no es queixen a aquest portaveu, que també, es queixen als bars, als altres portaveus, als altres diputats, es queixen per tots els costats perquè hi ha un malestar generalitzat dins el sector. Aleshores hem sabut més coses, de les quals ara en relacionaré algunes, que justifiquen encara molt més aquesta moció que presentam.

Per exemple, pel que fa a les associacions de defensa sanitària, les ADS, on s'hauria de publicar l'ordre de convocatòria de les ajudes amb l'antelació suficient per presentar i executar els programes sanitaris, com que ho van publicar tard perquè no tenen gent a la conselleria per fer la feina que es necessita des de la conselleria, resulta que encara avui no han pagat, deuen les subvencions del 2005, i el 2006 duen el mateix camí perquè crec recordar que a hores d'ara tampoc no s'ha publicat l'ordre.

Cultius herbacis, subvencions del 2005. No han pagat, deuen al voltant d'1 milió d'euros -si no desmenteixin-m'ho, si no és aquesta quantitat-, ben a prop del que ha representat l'increment de personal a FOGAIBA, que està al voltant dels 200 milions de pessetes, més d'1 milió d'euros. Per tant allò que s'incrementa de personal a FOGAIBA és més del que encara deuen avui de subvencions de l'any passat, del 2005, en un cas concret com el dels cultius herbacis.

Fruita seca, subvencions corresponents al 2005: no han pagat, deuen al voltant del mig milió d'euros. Prima làctia del 2005, no l'han pagada, a no ser que l'estiguin pagant just aquests darrers dies, que no em consta; però és que això es podia pagar des d'octubre del 2005, des d'octubre del 2005, que haguessin pogut estar pagant la prima làctia al sector, avui encara la deuen.

Expedients amb incidències, expedients que tenen petits problemes per resoldre en la tramitació de l'expedient; moltes d'ells, incidències resoltes a l'expedient el mes d'octubre de l'any passat i avui encara no consta a FOGAIBA que estigui resolt i que per tant es pugui pagar; en resum, no paguen, i d'aquesta manera castiguen els que han estat diligents, perquè és probable que pensin en aquesta millora que ens anuncien cada dia de la gestió, que esperin a tenir tots els expedients resolts d'una mateixa línia de subvencions i pagar-ho tot d'una tacada. Això facilita la gestió, però això no és millorar la gestió cap als pagesos, per al qual cosa en aquest sentit, si esperen tenir-ho tot resolt, aquells que han estat diligents i que ho tenen resolt des de l'octubre, els castiguen.

Pla de desenvolupament rural. Parlem-ne perquè aquest tema és important, i aquí és on es podrien perdre fons europeus, si és que ja no som d'hora a salvar-los, donat el gran retard que

es du. La Sra. Consellera va assegurar a la interpel·lació que no, que no se n'havia perdut cap -ho veurem-, i va dir com sempre que la culpa era dels altres, que el problema era que aquest pla de desenvolupament rural que comprenia el període 2000-2006, com que s'havia copiat d'Aragó no s'ajustava a la nostra realitat geogràfica i, per tant, no es demanaven les ajudes i no es gastaven. Ara veurem això més detalladament. En qualsevol cas he de dir que, del Pla de desenvolupament rural que comprèn el període 2000-2006, com deia, a hores d'ara està executat el 41%. Haurem de veure si és un problema de gestió, simplement, o de manca de finançament, de cofinançament, o potser les dues coses a la vegada, que és el que més ens preocupa. Clar, deia la Sra. Consellera que la culpa és que el Govern anterior el va copiar d'Aragó que, per cert, ho vaig sentir repetir ahir a un dels corifeus de la conselleria, el Sr. Company, que també, el mateix, el mateix discurs, amb la qual cosa..., bé, jo puc tenir dubtes de qui copia de l'altre però el sector no en té.

En qualsevol cas quina és la realitat del Pla de desenvolupament rural? L'agost del 99 -record que aquest pla de desenvolupament rural comprenia el període 2000-2006- a la conselleria no hi havia res fet, ni tan sols una informació, es va haver de començar a redactar de bell nou tot aquest pla que, insistesc, començava a regir el 2000 i estàvem a l'agost del 99. Vol saber el Grup Popular o la Sra. Consellera qui va redactar aquest pla de desenvolupament rural? Preguntin-ho als caps de servei que hi havia llavors, caps de servei -també els ho record-tots ells funcionaris de carrera, no de lliure designació com són ara, funcionaris de carrera; per tant se'ls suposa imparcials i especialment capacitats tècnicament per fer la feina. Ells els diran qui el va redactar, perquè van ser cada un dels departaments dirigits pels caps de serveis dels departaments que varen redactar, varen col·laborar en la redacció d'aquest pla de desenvolupament rural, que va ser contrastat amb les organitzacions agràries i que es va aprovar en el seu moment.

Però, en qualsevol cas, si és ver que en alguna de les mesures té problemes hauran d'explicar, si no avui, perquè no sé si la consellera demanarà torn incidental, ho hauran d'explicar algun dia, quines són les mesures en què tenen problemes, i vostès saben que la llei els permet reorientar, dins unes limitacions, és cert, els fons. Però, és més, a la meitat de la tramitació hi ha allò que es diu l'avaluació intermèdia que permet modificar mesures i reorientar les ajudes i els fons. Per tant si té algun problema de gestió, que és evident que algun problema hi ha o simplement és incapacitat seva, perquè només estam al 41% d'execució, tenen la capacitat de reorientar els fons i d'intercanviar-los de les ajudes. Per tant, facin això i no venguin només aquí a lamentar-se que s'hagués pogut redactar malament en el seu moment, que ja els he dit qui ho va redactar i qui hi va participar.

Jo crec, com li deia abans, que és un problema, per una banda, de manca de gestió de la conselleria actual i de manca de finançament, les dues coses. Perquè, per exemple, algú dels presents a la sala recorda haver vist en aquests anys alguna promoció de cap de les mesures aprovades i incloses al Pla de desenvolupament rural? Jo no record haver-ne vist cap enlloc, de promoció; per tant si no el promouen no el coneixeran els que se n'han de beneficiar.

Però en qualsevol cas no és estrany; tot això, Sra. Consellera, no m'estranya gens ni mica perquè, tal com li dèiem a la interpel·lació i avui li recordava, la Direcció General de Desenvolupament Rural al complet, tret del director general i un funcionari, un cap de secció que portava camins rurals, han passat tots a FOGAIBA. No m'estranya que si no té direcció general a la conselleria no puguin desenvolupar i gestionar el Pla de desenvolupament rural. Això explica, si no hi ha més coses, que estiguem encara ara al 41% de la seva execució. Efectivament tenia un cap de secció que portava camins, ara ha contractat un cap de servei, supòs que d'aquests de lliure designació que va canviar -ja ho vaig explicar a la interpel·lació-, i ara té dos responsables a la direcció general, a més del director general. Si no li basten torni recuperar la gent de FOGAIBA o faci el que cregui que ha de fer, però gestioni'l, que el problema que té -insistesc- és de manca de gestió i probablement de manca de cofinançament. I seria greu, perquè això ja sabem que passa arreu d'Europa, seria greu que acabàs el termini, aquí no s'haguessin gastats els fons i se n'anassin a una altra comunitat autònoma del mateix estat o a un altre estat membre, que també, com vostè sap, és possible i n'hi ha d'altres, com Catalunya mateix, per posar un exemple, que ja estan molt passats de la gestió del cent per cent que tenien al seu pla i ja estan gestionant recursos d'altres que no els han sabut gestionar.

Per acabar, Sr. President, entenem que tot això justifica perfectament la moció que presentam nosaltres, que és que el Parlament de les Illes Balears rebutja l'increment injustificat de la contractació de personal a l'empresa FOGAIBA per gestionar, en el millor dels casos, els mateixos recursos, que són menys i, com veim, de moment pitjor. El Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria d'Agricultura i Pesca a lliurar als grups parlamentaris la relació, la relació, no demanam més, de les subvencions concedides amb una periodicitat de quatre mesos, simplement perquè es tengui des del Parlament la informació de les ajudes que es tramiten. I s'insta a posar a disposició del sector el cent per cent dels recursos destinats a una contractació injustificada de personal; per què?, perquè es pugui gestionar allò que correspon des de la conselleria i garantir que no es perdran fons europeus per manca de cofinançament per part del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular s'ha presentat una esmena d'addició amb RGE núm. 2764/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula el diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens per un temps de 10 minuts.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el nostre grup presenta aquesta esmena perquè no estam d'acord amb cap dels punts de la vostra moció, i intentaré, doncs, explicar el contingut de l'esmena i la nostra posició amb arguments quant a la moció.

Nosaltres pensam que el grup proposant en aquesta moció intenta fer creure amb demagògia que la gestió de la conselleria podria ser irregular o que per a ells no es fan bé les coses. Crec, però, que ho fan amb coneixement profund de causa, per veure si seran capaços que el sector pagès cregui allò que li diuen, perquè ells són conscients que a nivell nacional tenen moltes responsabilitats dels èxits, entre cometes, que Zapatero ha aconseguit de la comunitat europea quant a les ajudes per al 2006-2013 per a aquest sector. Baixen amb tanta consideració que faran possible que la pagesia balear se'n dugui una forta engronsada i els pocs que ja queden tendran problemes per subsistir. Les ajudes que vénen d'Europa, directes, en fons estructurals, baixaran idò un tant per cent molt elevat, més o manco fins a un 50%. Això és sense tenir en compte les revisions posteriors que faci la Unió Europea que, amb tota seguretat, tornaran ser a la baixa, i la veritat és que aquest retall de subvencions que vénen d'Europa crearan problemes, com deia, de subsistència a la majoria dels sectors de fora vila, sobretot al de ramaderia, i això ens preocupa força.

Molt preocupant és també, perquè també en tenir experiència, que podrà augmentar el tant per cent actual en modulació fins a un 20%, doblers que el Govern espanyol dóna a altres polítiques de desenvolupament rural i que també, com deia abans, aquesta finançació es veurà reduïda en un tant per cent molt considerable.

El reglament de la Comunitat Europea número 1782/2003 estableix a l'article 10 que tots els imports dels pagaments directes es reduiran cada any en un percentatge que actualment és del 4%, i a partir de l'any vinent serà del 5. Aquests imports s'han de destinar, com deia, a sufragar mesures incloses en el Programa de desenvolupament rural.

La possibilitat d'augmentar aquests percentatges que els reglaments permeten als estats membres suposaria, primer, que els agricultors i ramaders, que són els beneficiaris de les ajudes directes, sofririen una disminució d'aquests ingressos que passarien a mesures de desenvolupament rural, mesures que podrien no tenir res a veure amb l'agricultura i la ramaderia; i, segon, a Balears, on l'agricultura i la ramaderia és un sector deprimat, no es pot permetre que els llevin part dels seus ingressos per passar-los a un altre sector. Entenem que les mesures de desenvolupament rural que no tinguin relació amb l'agricultura i la ramaderia ja tenen altres fons de finançació.

Idò ara, que potser més que mai tenim l'obligació de donar suport a aquesta esmena que nosaltres presentam per no enfonsar, com deia abans un sector molt ferit com és el ramader, intuïm que vosaltres, senyors diputats del PSOE pareix que donau l'esquena a aquesta situació, i crec que mocions com aquesta haurien de fer possible donar una mà als pagesos i no al contrari, almanco des del nostre punt de vista. Nosaltres amb aquesta esmena que presentam a la vostra moció us convidam a tots, senyors diputats, a donar-li suport; els convidam igualment, també, a venir amb nosaltres tantes vegades com faci falta anar a Madrid, acompanyant la nostra consellera, aprofitant la vostra influència per aconseguir més doblers per a aquest sector que tant ho necessita.

Per tant, tenint en compte les necessitats reals del sector pagès, el Partit Popular de les Balears, mitjançant aquesta

esmena, presentam aquesta esmena de substitució següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a mantenir el 5% en la modulació de les ajudes directes i a no augmentar-la fins al 20%, per tal que no es vegin reduïdes les ajudes als agricultors de les Illes Balears".

Quant a la nostra posició a la vostra moció, com tots sabem l'Estat espanyol té limitat per la Unió Europea el nombre d'organismes pagadors, que són els encarregats dels pagaments i de la compatibilitat de les ajudes. Fins ara l'organisme pagador era la mateixa conselleria d'Agricultura i Pesca en coordinació amb la d'Economia i Hisenda. A partir del primer de gener del 2006 aquestes responsabilitats passaren al FOGAIBA, la qual cosa fa que es puguin agilitar tant les publicacions de les resolucions de concessió d'ajudes com el seu pagament, sense que això no suposi cap pèrdua de rigor. De fet, en el FOGAIBA s'ha creat una àrea d'auditoria i control intern per garantir la correcta execució dels procediments i que es puguin superar amb èxit les que realitzi la Conselleria d'Hisenda al final de l'exercici com a organisme certificador.

Estam totalment d'acord amb el fet de rebutjar l'increment injustificat de contractació de personal, però una altra cosa és que es digui que el FOGAIBA ho faci. Amb la creació del FOGAIBA es va posar com a condició que no hi hauria augment de despesa pública i així s'ha fet. Es va transferir una sèrie de funcionaris que es dedicaven a tramitar ajudes i es va contractar un col·lectiu de personal laboral; el que passa és que la majoria d'aquest personal en temps del pacte estava contractat per TRAGSA i SEMILLA a càrrec del pressupost de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, a més contractat de manera un tant atípica: aquell personal estava contractat amb contracte d'obra i servei quan feia feines totalment estables, perquè així poguessin passar en condicions adequades al FOGAIBA. En qualsevol dels casos és una decisió política acceptar-ho. Com ja he dit no hi ha hagut contractació injustificada de personal.

Quant a la por que es perdin recursos de la Unió Europea per falta de cofinançament per part del Govern de les Illes Balears, poden estar tranquils, senyors del PSOE, que no succeirà: el Govern ha posat a disposició de la Conselleria d'Agricultura i Pesca els recursos necessaris per cofinançar tots els fons que puguin venir de la Unió Europea. Com es reconeix, les ajudes són necessàries per a la societat i per al mateix sector. La conselleria té com a objectiu, amb el FOGAIBA, millorar la gestió de les ajudes i que aquesta millora repercuteixi en tot el sector. Com ens deia la conselleria no fa molt en aquesta cambra, el Govern està fent esforços econòmicament parlant molt importants per atendre les necessitats de la demanda del sector i que continuaran en aquesta línia.

Fent referència als punts de la vostra moció, al primer punt, no poden acceptar la moció de rebuig a la contractació del personal, ja que aquesta s'ha efectuat ateses les necessitats de la nova empresa i en cap cas no s'ha produït un creixement injustificat de personal.

En el punt número 2, el control de Parlament al Govern es realitza en la forma establerta pel Reglament de la cambra, preguntes, interpel·lacions, mocions, etc., i es pot requerir una

documentació concreta però en cap cas una documentació general i amb caràcter indefinit. D'altra banda, el Parlament ja rep l'informe anual de la Sindicatura de Comptes i només pot requerir d'aquesta, o del Tribunal de Comptes, documents o antecedents en els supòsits previstos en la llei i no només sobre assumptes determinats.

I el tercer punt, no es pot posar a disposició del sector un recurs que no existeix. Els recursos destinats a la contractació de personal han estat plenament justificats, no existeix falta de cofinançament per part del Govern de les Illes Balears, en relació als recursos procedents de la Unió Europea.

Per tot això, el nostre partit es posiciona en contra dels punts de la seva moció d'avui. Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes per un temps de 10 minuts. En primer lloc el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com solen dir en castellà, *mi gozo en un pozo*. Jo quan avui he vist el debat, la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista, jo crec que és correcte, raonable, tracta de posar ordre en el desgavell que s'ha creat a la Conselleria d'Agricultura amb la creació del FOGAIBA, això ha estat criticat per tots els grups de l'oposició.

Bé, quan veig que el Grup Parlamentari Popular fa una esmena d'addició, dic home! És que resulta que ha sortit la llum, per fi han entès que això de FOGAIBA no anava enlloc, estan disposats a corregir i votaran a favor i fan una esmena d'addició. Però no, pel que es veu ha estat un error administratiu i no era una esmena d'addició, sinó que és una esmena de substitució. O sigui, esquivar el debat i traslladar-lo a un altre tema, com a cosa complementària, com addició tal vegada podria estar bé, però no és el que es va veure en la interpel·lació i no és el contingut de la moció.

Per tant, des del Grup Esquerra Unida i Els Verds donam suport a aquesta moció, tal com ha estat presentada, amb els seus tres punts que ja veim que segurament no els espera molt d'èxit a l'hora de la votació, però que a nosaltres ens pareixen correctes i evidentment hi estam d'acord. El primer de tot rebutjar l'increment injustificat de contractació. Això s'ha dit reiteradament per part de tots els grups de l'oposició, entenem que això és així, que això és cert. I com ha dit el Sr. Tur en la intervenció, a més no ha servit per a una millor gestió, sinó tot el contrari.

Bé, el segon punt també hi estam absolutament d'acord. Que se'ns enviï una relació de les subvencions concedides. Però veim que des de la majoria tampoc hi estan d'acord. No sé quins problemes tenen i per què volen limitar aquest Parlament, a què els grups parlamentaris tinguin coneixement

d'aquestes qüestions. Si reglamentàriament no està previst expressament aquesta possibilitat, tampoc està enlloc prohibida, ni de lluny. Aquí se'ns ha fet una lectura de les qüestions que reglamentàriament podem demanar els grups. Jo entenc que es poden demanar per part dels grups de manera individualitzada, és una documentació que es pot demanar, tenim dret a ella i que en tot cas el ple del Parlament pot acordar, en relació a això, el que vulgui. No hi ha un problema reglamentari, hi ha un problema polític. Veig que lamentablement el problema polític és que la conselleria no vol que el Parlament controli aquestes subvencions, no vol facilitar la tasca de control parlamentari. Absolutament lamentable.

I bé, sobre l'últim punt de què tots aquests recursos que es destinen innecessàriament a aquest invent, a aquesta repartidora, o aquesta conselleria bis que s'ha creat per col·locar un càrrec polític i per anar fent de repartidora de subvencions, tots aquests recursos innecessàriament destinats a això anessin directament als pagesos, o assegurar que no hi hagués pèrdua de recursos procedents de la Unió Europea, també ens sembla d'una lògica aclaparadora. En tot cas, lamentar que des de la majoria sembli ser que no volen fer cap tipus de rectificació, seguiran endavant amb aquesta política, entenem, absolutament desencertada i sobretot amb unes ganes de no facilitar informació al Parlament. Senzillament ens pareix una actitud absolutament antidemocràtica.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, hem escoltat el debat que s'ha produït fins ara i la veritat és que s'han mesclat ous amb caragols i a la moció del Grup Socialista se li ha respost amb una esmena, que com sempre apunta cap a Madrid. Si se sotmet a votació tampoc no tendrem cap problema en votar-la a favor.

El tema està en els tres punts de la moció que presenta el PSOE, anunciam el vot afirmatiu, perquè pràcticament tota la política de la conselleria d'aquesta legislatura s'ha concentrat en un únic objectiu, pagar d'hora, els pagesos han de pagar d'hora. I per l'inventari que ha fet el Sr. Tur, és evident que la conselleria encara paga malament. I és que tal vegada el problema dels retards en el pagament no era per mor de l'estructura de la conselleria, sinó que si se varen produir retards en el pagament era simplement per problemes pressupostaris perquè s'havia hagut de fer front a moltes calamitats, malalties que no permetien fer front a les despeses ordinàries i s'havien d'ajornar alguns pagaments.

Bé, el fet ha demostrat que canviant l'estructura i muntant aquesta macro-empresa pública que és FOGAIBA, els problemes de pagament persisteixen perquè en definitiva se tracta d'expedients que han de complir una normativa europea i no se pot accelerar massa més. Aleshores aquest punt programàtic que era pagar prest, veim que s'està incomplint i

això sí, tenim una estructura burocràtica amb més alts càrrecs, més personal de confiança i que no dubtam que a alguns funcionaris els ha vingut molt bé acabar amb la precarietat, però tampoc no era necessari muntar aquesta doble estructura.

Per tant, votarem a favor d'aquesta moció i constatarem, una vegada més, que tot i que se reconeix que se destinen més recursos, sobretot hipotecant els pressuposts d'exercicis posteriors, allò que hi ha de cada vegada més dins la pagesia és desesperança. Aquella il·lusió que s'havia generat en què era possible fer un plantejament estratègic i que realment se muntessin indústries, s'ajudés a la comercialització, això s'està esvainent d'una manera molt ràpida. I de cada vegada hi ha més pocs joves que vulguin continuar l'activitat dels seus pares, s'abandonen les explotacions agràries i la desil·lusió campa dins el sector primari. Esperem que això prest pugui canviar i mentre tant el que podem fer avui és votar a favor dels punts de la moció i si se sotmet a votació l'esmena del Partit Popular també li votariem, en definitiva supòs que deu ser per bé.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Ara té la paraula per un temps de 10 minuts el presentant Sr. Tur, per acceptar o rebutjar l'esmena i per contradiccions, si n'hi hagués. 5 minuts.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'esmena, ja li ho ha dit el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, vostès presenten l'esmena d'addició, no de substitució. Per tant, tal com la presenten d'addició, jo no tendria massa inconvenient fins i tot en acceptar-la com un punt quart i se votava conjuntament i que és tal com està presentada per altra banda. Però més que això, fins i tot estava disposat a discutir-la, que en parléssim amb una actitud no sectària, com tenen sempre vostès, dir que no i ja està, no se'n parla més. Aquest és encara un tema que està avui en discussió entre el ministeri i els grups d'acció local. És cert, com ha dit el portaveu del Grup Popular, que el que ens interessa promocionar són les ajudes directes a l'agricultura, promocionar les ajudes a l'agricultura productiva i no tant als (...) d'ajudes al marge de producció o no.

Per això dic que estava disposat a parlar-ne, a discutir-ne. A les Illes Balears no només és l'agricultura productiva que té pes i com ha dit el portaveu, cada vegada és més minsa. També hi ha un percentatge molt important de món rural, de paisatge, de conservació del paisatge. Per tant, el desenvolupament rural a les Illes Balears, jo no vull dir que tenguem tanta importància com l'agricultura productiva, jo crec que l'objectiu ha de ser seguir treballant per a l'agricultura. Però la conservació del paisatge i del món rural, sens dubte té un pes important. Aquest és un tema que està en discussió, el que em consta a mi, supòs que vostès ho saben, o ho haurien de saber, els grups d'acció local de l'Estat, també estan en aquesta línia els grups d'acció local de les Illes Balears, estan més per un 10% de modulació, no 5,8 com de moment planteja avui el Govern de l'Estat, tampoc el 20 com diuen altres veus. Seria més ajustat a la

realitat. Jo entenc, estic disposat a discutir-ho, que s'ajustaria també a la realitat de les Illes Balears, pel que deia abans, pel pes que té el món rural, el paisatge, la conservació del paisatge, és un paisatge configurat per l'agricultura a les nostres illes.

Bé, per tant i perquè quedi clar, nosaltres la podem acceptar, encara que la discutiríem com un punt quart, que és el que presenten vostès i ho votam tot junt.

I després el de sempre, la culpa és de'n Zapatero, ho ha dit avui textualment, sinó és del Govern de l'Estat o del Govern anterior. En resum ha dit el portaveu del PP una cosa que nosaltres varem dir a la interpel·lació i és entorn allò que justifiquem la moció, les ajudes seran menys, baixaran les ajudes perquè l'ampliació de la Unió Europea comporta que els països desenvolupats vendran menys ajudes. Per tant, vostès en el període en què vendran menys ajudes han muntat una macroinfraestructura per gestionar aquestes ajudes que no es justifica. A més, de moment els resultats no hi són, de moment més papers, més confusió, més retard en els pagaments i cap millora cap als pagesos. En definitiva, per aquest viatge no feien falta aquestes beaces.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Prohens vol fer ús de la paraula? No.

Molt bé, passam idò a votació conjuntament.

Passam a votar.

Resultat de la votació: 22 vots sí, 29 no, abstencions cap.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 6846/05, de caça i pesca fluvial.

Passam seguidament al debat del darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del projecte de llei RGE núm. 6846/05, balear de caça i pesca fluvial. En primer lloc el Sr. Conseller de Medi Ambient demana la paraula i la té per 15 minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. No consumiré tot el temps, ni molt manco. Voldríem dir des del Govern que avui amb l'aprovació de la Llei de caça i pesca fluvial, aquest Parlament, crec jo, dona una passa cap una llei necessària, ja que les lleis vigents tan en caça com pesca fluvial són de l'any 70 i de l'any 42 respectivament. Per tant, era un canvi necessari.

Per altra part, donam resposta a allò que diu l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 10.17, que determina que la caça i la pesca fluvial són competències exclusives de la comunitat autònoma, de fet s'ha de dir que hi ha 12 comunitats autònomes, passarem a ser la 13, a mi no me sap greu ser el 13

mai, ni el color groc, en aquest tenir una llei pròpia sobre aquestes dues qüestions.

Com a principis que han inspirat la llei, va néixer amb uns principis d'inspiració, lògicament, duites pel Govern, però que ha estat enriquit per l'aportació de les esmenes dels diferents grups parlamentaris. I el que s'intenta mitjançant aquesta llei és que la caça no és una activitat econòmica, sinó vinculada a l'oci. La llei contempla una idea de la conservació, a més de la preservació de les espècies també inclou el seu aprofitament racional i que la caça serà beneficiosa per als propietaris de les finques rurals i facilitarà l'organització dels caçadors en societat i potenciarà també el paper de la federació. A mode d'explicació d'aquests tres punts, la caça i la pesca fluvial s'han de considerar avui, amb algunes excepcions, una pràctica vinculada a l'oci, o esportiva. Pràctica de la caça que està orientada a fer salut i esplaïar-se a la naturalesa. Per altra part l'administració té el deure de vetllar per la conservació de totes les espècies. La nova llei fa incidència en els aspectes conservacionistes i dóna resposta en aquest sentit a les exigències contemplades a diverses directives europees, convenis internacionals i legislació bàsica de l'Estat.

També entenc que la conservació no és incompatible amb un aprofitament ordenat i racional de les espècies objecte de caça i de pesca, les peces de caça són recursos naturals renovables i per tant, s'han d'aprofitar amb seny i han de permetre la seva renovació. També la llei recull que la caça pot ser una font de rendes per als propietaris rurals i contribueixin així a evitar que aquestes apostin per uns usos del territori més agressius i menys transformadors de l'entorn. La nova norma potenciarà els aspectes socials, les organitzacions de caça i afavorirà la relació entre les estructures organitzatives del sector. La llei que es proposa no és rupturista, perquè en molts de casos diferents governs al llarg d'aquests darrers 23 anys, a través de diferents ordres de vedes, decrets i altres disposicions incloses dins lleis d'acompanyament han anat suplint allò que era aquesta llei que venia del 70, o la llei de pesca fluvial que venia del 42.

Dit tot això, la nova llei regularà de forma clara i concreta els drets i deures dels caçadors. En el seu article 7, establiment de vedats socials. Societats locals de caçadors a l'article 13. I la gratuïtat de les llicències per a jubilats i pensionistes, o l'excepció de les proves d'actitud per als caçadors d'aquells que tenen llicència vigent en aquest moment. I la nova norma respecte el compromís amb els sistemes tradicionals de caça, crec que és bastant important dir-ho, de les Illes Balears i el reconeixement explícit de les entitats col·laboradores, a més d'incrementar el grau de duresa de les mesures contra l'activitat de caçadors furtius. La llei és una norma moderna que equilibra els diferents usos de la natura, regula adequadament el paper del caçador com agent actiu en la preservació del medi natural i deixa enrera una normativa arcaica, que no es corresponia en la realitat actual de les Illes Balears.

Per acabar, vull agrair al portaveu del Grup Popular, a la portaveu del PSM, al portaveu del Grup del PSOE i a la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds i d'una forma també especial al Grup d'Unió Mallorquina, que abans de presentar la llei jo crec que, ens acompanya el director general, hem estat capaços entre tots de consensuar al màxim una llei moderna,

que ha de ser capaç de guiar en caça i pesca fluvial allò que ha de ser una societat moderna com la nostra, que aposta per l'equilibri i sostenibilitat. Per tant, des del Govern agrair la forta participació que hi va haver abans de què entrés la llei en el Parlament i quan ha estat dins el Parlament i d'una forma especial, a tots els portaveus dels grups de l'oposició, les seves esmenes i les seves aportacions l'únic que poden fer és que aquesta llei sigui molt millor que quan va entrar en el Parlament.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En primer lloc passam idò al debat de les esmenes que es mantenen en el projecte de llei i que són les següents, presentades pels grups polítics corresponents. En primer lloc RGE núm. 8371, 8372, 8373, 8374, 8375, 8376, 8377, 8378, 8379, 8380, 8381, 8382, 8383, 8384, 8385, 8386, 8387, 8388, 8391, 8397, 8399, 8400, 8401, 8402, 8403, 8405, 8406, 8408 i 8410/05 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

També RGE núm. 8361 i 8362/05 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

I RGE núm. 8338, 8342, 8346, 8351, 8352 i 8357/05 del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds per un temps de 15 minuts té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem de dir en primer lloc que una llei de caça de les Illes Balears que reguli i ordeni l'activitat de la caça que afecta un 72,5% del territori i allà on quasi s'afecten quasi la totalitat dels ecosistemes insulars, entenem que és necessària. Ara bé, ja varem exposar en el debat de l'esmena a la totalitat, que tot i aquesta necessitat, per a nosaltres la llei presentada no compleix les expectatives d'adaptació a la realitat territorial, social, constitucional i de protecció del medi ambient. En aquest sentit les nostres esmenes van en la línia que és evident que se va desprendre de l'esmena a la totalitat.

Així i tot varem presentar un seguit d'esmenes amb l'ànim d'intentar millorar la llei. Hem de dir que al llarg del debat de ponència i comissió ens han acceptat 3 esmenes i se n'han transaccionat 4 amb el Grup Parlamentari Popular, la qual cosa és evident que la consideram positiva, com no pot ser d'altra manera. I mantenim vives en aquest ple 29 esmenes. Hem de dir que les esmenes acceptades o transaccionades millores la llei, però no afecten en el nostre entendre els punts substancials i claus d'aquesta llei, ja que seguim considerant que ignora la realitat del territori, és injusta i beneficia exclusivament el sector dels caçadors, és una llei intervencionista respecte la propietat privada i qüestiona, en el nostre entendre, els drets constitucionals, prioritzant el dret de caçar i del caçador, sobre el dret fins i tot de la propietat i dels ciutadans que volen gaudir del territori rural i del medi ambient i dels seus ecosistemes.

Les nostres esmenes van en una línia que..., començaré per l'exposició de motius, per tal de què reflecteixin clarament els motius i les necessitats d'una llei de caça que reguli aquesta activitat i no una llei per i segons els interessos del col·lectiu dels caçadors. En aquesta exposició de motius hem presentat 5 esmenes, 3 d'addició i 2 de supressió, amb la intenció de redreçar la llei i adequar-la a la normativa territorial i ambiental. Volem afegir que el dret de tots els ciutadans de gaudir d'una naturalesa amb tranquil·litat i sense les molèsties que sovint ocasionen la caça a zones rurals. Actualment hem d'entendre que a les zones rurals hi conviuen moltes activitats i s'han d'ordenar i congeniar els diferents drets, la pràctica de la caça no ha de limitar els drets dels ciutadans de viure i gaudir de les àrees rurals.

Això consideram que ha de quedar palès a l'exposició de motius. També consideram que a l'exposició de motius, així ho deim a l'esmena 8373, la referència als articles de la Constitució, concretament a l'article 45, que garanteix que tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat i el deure de conservar-lo, així com fer compatibles els diversos drets de la ciutadania i no prioritzar els dels caçadors. Hem de dir també que plantejam afegir a..., en referència a l'article 33 de la Constitució espanyola, l'exposició de motius, allà on se reconeix el dret de la propietat privada i el punt 3 del mateix article, allà on s'indica que ningú pot ser privat dels seus béns i drets si no és per causa justificada mitjançant la corresponent indemnització.

També proposam amb dues esmenes més, que se deixin clars dos aspectes fonamentals d'aquesta llei. Per una part que l'autoritat en la vigilància i policia de la caça recau en els agents de medi ambient i guardes forestals, com actualment està en aquest moment. I que se contempli aquest aspecte que el consideram fonamental.

Respecte les esmenes a l'articulat i en el capítol 3, referint a l'apartat de terrenys, hem presentat una esmena a l'article 11, allà on plantejam la supressió d'aquest article que crea la figura dels terrenys gestionats d'aprofitament comú. I així amb coherència a la supressió d'aquest article, també demanam a una altra esmena, la supressió de l'article 19 que defineix aquesta figura o conserva. Per a nosaltres és un element clau i un dels motius pel qual varem presentar una esmena a la totalitat a la llei. Entenem que si es permet aquesta figura s'avança molt poc respecte a l'actualitat i respecte a allò que se configura la caça en aquests moments sobre el territori. Entenem que se reconverteix, el que actualment s'anomenen terrenys lliures, se reconverteixen en terrenys gestionats d'aprofitament comú. Per tant, i pràcticament excepte refugis biològics que se necessita un mínim de 10 hectàrees, zones de seguretat i algunes petites zones més, tot el territori és territori cinegètic, o caçable.

Això és mantenir la situació actual de preferència i privilegi del caçador sobre qualsevol altre dret, sigui de propietat o sigui de gaudi de la natura. A més se li dona el mateix grau de validesa a l'administració pública, que a una societat de caçadors, ja que tan un com l'altre poden demanar o fer un terreny cinegètic d'aprofitament comú. Entenem que si s'eliminés aquesta figura, tots els caçadors estarien en igualtat d'oportunitat a l'hora de llogar les finques per caçar i tots els

propietaris estarien en disposició de negociar el lloguer cinegètic dels seus terrenys. Això suposaria el final dels grans vedats de societats federades. Si s'eliminés aquesta figura la caça se duria a terme a uns llocs controlats, com són els vedats i regularia aquesta activitat per a tots els caçadors. Per tant, aquesta esmena per a nosaltres és clau.

També consideram que aquesta llei vulnera, ho hem dit en reiterades ocasions, els drets dels propietaris i preval el dret del caçador i de caçar sobre el dret a la propietat privada. Fins i tot, l'administració pot declarar una zona d'aprofitament comú, no parlarem de confiscació perquè aquí evidentment ja no se'n parla, quan ho fa el PP no confisca ni fa res dins la propietat privada, és intocable aquest tema. Evidentment no hi ha temps. Però el que volem dir nosaltres és que se socialitza l'activitat de la caça. Per això a l'article 13 hem presentat tres esmenes dues d'elles de substitució, perquè, segons la llei es pot declarar un vedat social basta un mínim d'un 20% de la superfície dels terrenys proposats. Nosaltres consideram que això és una clara ingerència i vulneració del dret constitucional a la propietat privada. A la nostra esmena plantejam, ja no augmentar un cent per cent, que ja ens semblaria, ho va fer el PSOE, li donam suport perquè creim que és el més correcte, varem posar un 80% a la superfície dels terrenys proposats i un 80% dels propietaris han de manifestar el seu acord.

I a més, a la tramitació d'informació pública s'ha de comunicar a tots els propietaris, per correu certificat, per tal que tinguin un coneixement i que aquells propietaris que no han passat per l'ajuntament i ho han mirat al tauló d'anuncis no se n'assabenten, o que, a més, es diu ben clar que si un propietari es veu escrit al tauló de l'ajuntament, escrit el seu nom, llavors ho ha de fer per escrit, ha de dir expressament que no vol estar dins aquell vedat. Nosaltres creim que és una manera clara de facilitar, com deim, al caçador i d'alguna manera posar entrebancs als propietaris, i sobretot a aquells que no volen estar dins vedats o senzillament no volen que en els seus terrenys hi pugui haver una activitat cinegètica, se'ls posa francament difícil.

A més, hem de dir que la llei diu que si se segreguen del vedat terrenys quedaran adscrits al terreny d'aprofitament comú. Per tant, nosaltres creim que ja, d'alguna manera, segregació de terrenys, aprofitament comú, entenem que hi ha d'haver supressió d'aquest punt.

Continuant en aquesta línia, l'article 18, i concretament a les zones de caça controlada, que entenem que és una figura poc clara, ens tornam trobar que la llei considera que és suficient un acord del 20% dels propietaris per declarar aquesta zona de caça controlada. Per això, presentam una esmena de substitució amb la intenció d'augmentar l'acord, un 80% dels propietaris hi han d'estar d'acord i més d'un 75% dels terrenys també, i la comunicació, evidentment, s'ha de fer per correu certificat.

Per altra banda, a l'article 21, referit a les zones de seguretat, hem presentat quatre esmenes amb la intenció d'augmentar aquestes zones de seguretat, sobretot afegir les zones habitades, ja que en aquest moment el territori té molts usos compartits i s'ha de prioritzar la seguretat de les zones habitades per damunt qualsevol altra.

Per altra banda, també, a una esmena plantejam que les distàncies de seguretat han de ser majors de 25 i 50 metres a les vies i camins, de 50 a 100 metres d'edificis habitables, aïllats, agraris o ramaders, parcs, zones esportives, àrees recreatives o zones d'acampada.

També a una altra esmena plantejam que la prohibició de la caça en els llits dels torrents, per considerar que són uns espais d'un gran valor com a ecosistema i en aquest sentit com a refugi dormidor o alimentació de moltes espècies i entenem que no s'hi ha de caçar.

Quant a la planificació cinegètica o plans comarcals d'aprofitament cinegètic, plantejam, concretament a l'esmena 8387, que aquests plans han de seguir un procediment d'exposició pública abans de ser aprovats. I quant a les autoritzacions excepcionals per al control de les espècies, concretament a l'article 19, plantejam la necessitat de restringir aquestes excepcions. Hem de dir que se'ns va acceptar una esmena o se'ns va transaccionar una esmena, la qual valoram positivament, ja que realment delimitava una mica més aquesta excepcionalitat, tot i que entenem que és insuficient.

Un altre aspecte important d'aquesta llei i concretament en el capítol 9, secció segona, referit a la policia i vigilància de la caça, hem de dir que aquesta llei habilita zeladors privats de caça, zeladors federatius, així com qualsevol altre personal de vigilància i de caça i protecció de la natura i els equipara als agents de medi ambient actuals, funcionaris del Govern, agents d'autoritat i amb unes funcions molt clares per actuar com a policia ambiental. Però nosaltres entenem que no interessa, es veu, aquesta figura, però nosaltres creim que hi ha una diferència fonamental entre el que és un zelador privat i un agent de medi ambient o guarda forestal, funcionari, i per tant que té la responsabilitat pública i, a més, objectiva, de vetllar no només pel compliment de la llei sinó també per tot allò que fa a qualsevol tipus d'actuació en el medi ambient. Consideram que equiparar o posar com a auxiliar, diríem, d'aquests zeladors federatius per a nosaltres és entrar en un terreny absolutament perillós i sempre hem defensat que en tot cas s'hauria d'augmentar la plantilla o s'hauria d'augmentar el nombre d'agents de medi ambient, per tal de poder fer actuacions en el territori, en lloc de subvencionar aquests zeladors privats que, al cap i a la fi són contractats per la Societat de Caçadors i fan un benefici privat a una societat determinada, sense entrar evidentment, que hi tenen tot el dret, no faltaria més, però evidentment no és el mateix un zelador privat que un agent d'autoritat, funcionari públic, que té una obligació molt clara marcada per la llei.

Per tant, i en aquest sentit, hem presentat tota una sèrie d'esmenes, tant a l'article 56, tres esmenes, amb l'objectiu que quedàs molt clar a la llei que les funcions de vigilància, inspecció i control de l'activitat cinegètica de les Illes Balears correspon als agents de medi ambient i guardes forestals, els quals tenen la condició d'agent d'autoritat atribuïda des de fa molts anys per la legislació estatal respectiva i reforçada actualment a través de la Llei de Monts, encara no aprovada definitivament pel Congrés de l'Estat, però que clarament els dóna, els vincula com a policia i vigilància. I per una altra banda, també plantejam la supressió, a una altra esmena, la supressió de dos punts ja que també habilita aquesta llei que

qualsevol funcionari de l'administració local o dels consells insulars tenen la condició d'agent d'autoritat, amb la qual cosa nosaltres consideram que això, amb la llei en la mà no pot ser així; tenen l'obligació d'haver de denunciar quan veuen evidentment una malifeta, però no tenen la condició d'agents d'autoritat per cap llei que existeix en aquest moment, amb la qual cosa consideram que es vulneraria, com dic, la normativa autonòmica.

També hem presentat una sèrie d'esmenes referides a eliminar tots aquells punts que donen unes atribucions, que els agents de medi ambient es converteixin en auxiliars de les funcions dels zeladors privats; hem d'entendre que un zelador privat és contractat per una societat de caçadors per a una activitat privada de vigilància, però privada al cap i a la fi, i evidentment no denunciarà un caçador d'aquella societat, això està clar, per la qual cosa no entenem que s'hagi de posar que s'hagi de fer un agent d'autoritat funcionari hagi de ser, com he dit, un auxiliar. En tot cas, el que s'ha de fer és una bona col·laboració, no faltaria més, però no per llei donar-li aquesta responsabilitat.

Referint-nos a un altre capítol, el de les sancions i infraccions, consideram que s'ha de ser més clar a l'hora de plantejar sancions per incompliment de la llei. Concretament, a l'article 67 plantejam una esmena d'addició, la qual en cas de reincidència en infraccions consideram que s'ha de retirar l'autorització de caça com a mínim per un període de cinc anys o que s'ha d'augmentar el període de prescripció de les sancions, ja que consideram que aquesta llei fa uns períodes molt curts o excessivament curts que nosaltres creim que són insuficients.

També plantejam a les esmenes, concretament a la 8405 i 8406, perdó, a l'article 76, que s'augmentin les sancions respecte a les infraccions de caça i pesca fluvial per considerar-les excessivament baixes i per actuar de forma dissuasiva respecte de les infraccions i sobretot de la seva reincidència.

Per acabar, per tant, dir que aquestes esmenes van en la línia que nosaltres ja hem plantejat al principi, que aquesta llei de les Illes Balears de caça és absolutament necessària perquè entenem que, francament ja ho ha dit el Sr. Conseller, nosaltres també ja ho vàrem dir quan vàrem presentar l'esmena a la totalitat, les lleis actuals són lleis preconstitucionals i del 42, vull dir que la pesca fluvial és del 42, però el cert és que consideràvem que al dia d'avui s'hauria d'haver presentat una llei que regulàs la caça com a una activitat que es dóna en el territori, on el territori, sobretot el territori rural té en aquest moment una composició molt diferent de la que tenia en els anys setanta, on hi conviuen distints drets, tant dels propietaris com de la gent que vol gaudir la natura, com també de les pròpies espècies. I entenem que aquesta llei bàsicament afavoreix el caçador i l'activitat de la caça, però que no fa una regulació com nosaltres creim que s'hauria de fer.

I per acabar, dir que nosaltres, tot i així, creim que aquesta activitat s'ha de fer a llocs molt controlats, si es fes a vedats regularia moltíssim aquesta activitat, no hi hauria uns guanys econòmics per determinar propietaris i, en canvi, per al petit propietari no hi ha cap tipus de guany i per tant enteníem que tots hi sortien guanyant, tant el que vol caçar, com aquell que

vol una natura respectada i respectuosa, tant aquell que també considera que el fet que la seva propietat, vulgui caçar o no ho vulgui, pugui tenir també una contraprestació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró, ai, perdó, Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Arribam al final de la tramitació d'aquesta Llei balear de caça i pesca fluvial i hem de constatar, i sobretot per part del nostre grup, que arribam amb els deures fets, arribam al final d'aquesta tramitació amb un bagatge bastant breu per part nostra, perquè totes les esmenes que havíem presentat al principi de la tramitació d'aquesta llei o bé han estat acceptades o transaccionades i acceptades les transaccions per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra. Per tant, ens queden solament dues esmenes, quasi bé una perquè totes dues fan referència al mateix article i al mateix tema.

Tot i això, voldria expressar la satisfacció meua i del meu grup, perquè, evidentment, amb la feina que s'ha fet durant la tramitació aquesta llei ha estat millorada en alguns aspectes que nosaltres consideràvem que eren bastant millorables i així ho han vist tant el grup que dóna suport al govern com els grups que ens acompanyen a l'oposició, i veim com temes tan importants, com pugui ser l'edat mínima per poder caçar s'ha corregit, nosaltres trobàvem que 14 anys era una edat massa tendra per poder dur segons quina classe d'armes, i evidentment aquest aspecte s'ha millorat quant que un menor de 14 anys no pot dur armes de foc i no pot fer caça major, sinó que ha d'esperar els 16 anys.

També s'ha millorat el tema de les garanties quant a la notificació als propietaris quan s'ha de declarar un vedat de societat local, que es garanteix que aquell propietari tindrà aquella informació i que se li notificarà personalment segons el cadastre municipal d'allà on s'ubiqui aquest vedat, en lloc d'una simple exposició al tauló d'anuncis, la qual cosa dóna bastant confusió i provoca que molts dels propietaris no es donin per assabentats.

També hi ha hagut una millora quant a les distàncies amb les franges de seguretat per a caça major. I també s'ha aconseguit que hi hagi unes proves d'aptitud per atorgar llicències temporals a caçadors que són de fora d'aquesta comunitat, per igualar-los en drets i deures als caçadors locals.

Una altra cosa que també s'ha fet és reconèixer la caça amb cans de conills de Menorca com a una modalitat tradicional, cosa que no feia la llei des d'un principi.

Bé, aquestes dues esmenes que nosaltres hem presentat fan referència a l'article 9. Aquest article 9 és quant a protegir els drets dels caçadors i els drets dels propietaris de terrenys allà on no està permesa la caça. La llei diu, o el projecte de llei, que

un caçador té dret a trobar la peça caçada en cas que caigui a terrenys allà no es pot caçar. La llei diu que si el terreny està tancat s'ha de demanar permís a l'amo, en canvi si el terreny és obert no importa. Nosaltres consideram que s'ha de demanar permís en qualsevol cas, perquè si per alguna cosa és un terreny no cinegètic, és un terreny allà on no està permès caçar és per alguna cosa; allà on no es pot caçar la llei mateixa ho diu, són els refugis de fauna o zones inhàbils de caça, i aquestes zones inhàbils de caça també responen a unes motivacions concretes que poden ser o una zona de seguretat o un terreny allà on el propietari hagi expressat de forma explícita que no vol que es caci dins ca seva. I pensam que si no vol que es caci dins ca seva o són zones de seguretat o són refugis de fauna, si no es pot caçar tampoc no hi ha d'haver caçadors circulant per allà.

Per tant, nosaltres defensam aquesta teoria, l'esmena que nosaltres presentam, que és que allà on no es pot caçar, s'hagi de demanar permís al propietari per poder entrar dins aquests terrenys, perquè si no es pot caçar és per motius concrets que creim que no s'han de vulnerar.

No donen per a més aquestes esmenes nostres, per tant hem estat, no hem consumit ni de molt el temps que ens dóna el reglament per defensar aquestes esmenes, però creim que, com que ja hem duit els deures fets i la feina ja està feta, ens sentim satisfets perquè s'hagin admès les esmenes presentades durant el tràmit tant de ponència com de comissió i entenem que a partir d'aquí ja no hi ha més paraules a dir, a no ser que el Partit Popular vulgui dir alguna cosa a aquestes esmenes que nosaltres hem presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, intervé l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, com ja ha dit alguna intervinent abans que jo, crec que acudim a aquest plenari amb la feina molt feta, la feina en ponència i en comissió ha fet que moltes de les esmenes que havíem presentat els grups pensant que milloraven la llei han estat incorporades, bé exactament com les presentàrem, bé amb fórmules transaccionals que milloraven la redacció d'aquestes i crec que avui aquí ens queden ja unes petites cues que en res invaliden el conjunt de la llei, però que encara entenem que podríem fer una passa més endavant per acabar amb el consens pràcticament total.

Bé, les nostres esmenes, les que presentàrem i han estat incloses i les que no ho han estat encara, la filosofia per la qual les presentàrem és que nosaltres entenem que regulam la caça i la pesca fluvial, encara que aquesta no ha merescut gaire atenció per part de les senyores i senyors diputats, ja que allò fluvial té poca cosa en aquestes illes i per tant quasi ningú hi va presentar esmenes a aquest apartat; per tant, regulam la caça. No tractam d'impedir la caça, sinó que la regulam i volem que la regulem fent-la assequible a tothom -qualcú ha parlat de la paraula socialitzar-, a nosaltres ens va bé aquesta paraula, ens agrada al Partit Socialista, fer-la assequible a tothom, perquè

aquesta activitat, agradi més o manco és una cosa consubstancial a la condició humana. S'ha caçat primer per menjar i ara es caça per a un lleure, i per tant, com que és un element consubstancial de la persona humana, crec que convé respectar-lo i regular-la amb uns certs principis.

Amb un primer principi i és que l'hem de fer compatible amb la conservació de les espècies naturals. És evident que la caça no pot exhaurir les espècies animals i som conscients que als primers que interessa no fer-ho és als propis caçadors, que els interessa poder perpetuar aquesta activitat i per tant que els animals es puguin reproduir i mantenir-se.

En segon lloc, la seguretat de les persones. L'activitat de caça té un risc, és a dir, tota arma té un risc i per tant hem de posar aquelles limitacions necessàries perquè les persones que conviuen a un territori tan reduït i concentrat com el nostre, doncs tenguin garantida la seva seguretat.

I en tercer lloc, un respecte a la propietat privada. Respecte d'aquest tema de la propietat privada també hem de dir que nosaltres som conscients que la propietat privada també té un ús social; és a dir, no ha d'excloure la propietat privada qualsevol altra possibilitat, sempre que es respecti evidentment aquesta propietat. Hi ha països, per exemple, on impedir el pas per dins una propietat privada no es pot fer, és a dir, tothom a peu pot circular per tot. En aquesta illa nostra fa anys això es podia fer, avui en dia, dissortadament, segurament per una certa defensa davant determinades actituds de les persones, doncs cada vegada hem produït més tancaments i és difícil de vegades circular, per als caçadors també. Per tant, nosaltres entenem que una cosa és no caçar a un terreny, ho dic per algunes esmenes que queden vives, una cosa és que un no deixi caçar dins ca seva i una altra cosa és que un no pugui anar a cercar una peça que hagi caigut morta un terreny, sobretot si aquest està obert. Perquè clar, de vegades, haver de demanar permís, fins i tot si està obert i un la veu, i si el propietari no hi és quant temps ha d'esperar per poder entrar a recollir la perdiu o el conill? Tal vegada la trobarà podrida si espera que el propietari arribi. Per tant, de vegades també el dret del propietari no l'hem de dur més enllà del raonable.

Nosaltres mantenim una sèrie d'esmenes que les podem agrupar, només són 7, però les agruparíem en unes, que són de caràcter institucional i fan referència a l'especial participació, és a dir, tot el que són les activitats i autoritzacions, les vedes de la conselleria, en què té la facultat la conselleria, de ser oïts els consells insulars. Se'ns ha dit per a no acceptar aquestes esmenes que ja estan representats els consells insulars dins el Consell de Caça, però és que nosaltres entenem que el consell insular no és una institució més que participa allà com altres, sinó que és una institució que fins i tot és molt probable que si aconseguim reformar aquesta cosa que es diu l'Estatut les competències de caça figurin com a un element transferible, almenys això ha sortit, als consells insulars. Per tant, tot i que entenem que això no afecta consubstancialment el fet de la llei, estaria bé que els consells insulars tenguessin una actuació diferenciada del que són els consells de caça.

Unes altres són, perquè nosaltres entenem que aquesta és una llei que regula la caça i regula l'activitat dels bons caçadors i que als mals caçadors doncs també se'ls ha de sancionar d'una

manera més considerable. Nosaltres veim que considerar només falta greu que caçar en estat d'embriaguesa ens pareix fer-ho molt barat, si conduir en estat d'embriaguesa avui en dia és un delictes. Per tant, aquí, com a mínim, se l'ha de sancionar amb la màxima duresa. El mateix que aquell que dispara en direcció a una zona de seguretat i a la distància que dispara els projectils poden arribar allà i ferir una persona, crec que la seguretat de les persones ha de prevaler i per tant qui la posa en risc ha de ser durament sancionat.

I després, presentam també un altre conjunt d'esmenes que també tracten que, no impeding el fet que es puguin constituir vedats socials, etcètera, aquelles feines que hagi de fer el propietari que no desitgi ser-hi no siguin excessivament oneroses. Nosaltres entenem que bé, el que vol crear el vedat és el que hauria de córrer amb les feines, per aconseguir la màxim adhesió, i per tant voldríem que per constituir-se un vedat, no tant per iniciar el procés, que me pareix que el procés no vol dir res, però perquè es doni ja al final l'autorització definitiva hi hauria d'haver un superior percentatge -nosaltres demanàvem el cent per cent-, evidentment les esmenes sempre es presenten per negociar i per tant negociar a partir del 95, del 80 o del 100 és irrellevant, per tant nosaltres demanàvem que fos el cent per cent dels propietaris, però en qualsevol cas també estaríem disposats a transaccionar qualsevol cosa que suposàs facilitar a aquell propietari que, per les raons que sigui, no vol que el seu terreny formi part d'aquests vedats, doncs no hagi de córrer amb quantitats de papers i de certificats i de coses estranyes, sinó que li sigui una cosa relativament senzilla, perquè creim que no hi ha perquè carregar-los amb unes feines innecessàries.

Nosaltres voldríem que aquesta llei, que ho és amb una gran mesura, nosaltres així ho deim i no tenim cap problema per dir-ho, és una llei que regula un bon equilibri entre tots aquests diferents drets; tal com ha quedat després del pas per ponència i comissió, jo crec que ens podem donar per satisfets. He dit que queden unes petites cues que, d'una manera raonable, a nosaltres ens agradaria que es poguessin incorporar al text, tal com les hem presentat o amb una fórmula transaccional.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Passam ara a torns en contra, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria fer esment i constatar el gran esperit de consens que hi ha hagut en tot moment durant la tramitació d'aquesta llei. Destacar també l'esforç dels distints grups parlamentaris i agrair l'esforç acceptant esmenes, retirant-les i també fer l'esforç que s'ha fet per arribar a transaccions. I vull agrair molt especialment als grups del PSM i del PSOE perquè l'esforç que han fet ha estat molt considerable i agrair també, com no, a Esquerra Unida el seu esforç, encara que és evident que hi ha motius de fons que impossibiliten arribar a un consens total d'aquesta llei.

Quant a les esmenes que té presentades el Partit Socialista Obrer Espanyol a l'article 8 i 27, referent a què els consells insulars han de fer informe quan es tracti d'ordenances o vedes en matèria de caça, li he de recordar, i ho sap vostè, Sr. Crespí, que els consells de caça, com a òrgans col·legiats assessors que són en matèria cinegètica, vostè sap que la pròpia llei ho diu a l'article 53.1, han de ser oïts en tots aquells supòsits i disposicions de la matèria.

Dir-li també, i així queda regulat a la llei, que els consells també tenen representants als distints consells de caça, per al qual cosa seran sempre oïts quan hagin de fer informe al respecte.

I jo no entenc, la veritat, Sr. Crespí, perquè han de formar criteri els consells insulars quan es tracta de les peces de caça i sobretot damunt l'Ordre general anual de vedes, donat que no tenen competència en aquesta matèria. La veritat és que no té massa sentit, perquè si el que es pretén és que siguin oïts d'aquesta manera ho són, perquè només parla l'esmena de ser oïts i la llei també parla d'aquest mateix tema.

A l'article 13, el Partit Socialista Obrer Espanyol presenta una esmena que fa referència que hi hagi d'haver un cent per cent i no un 20% de la conformitat dels propietaris dels terrenys cinegètics per iniciar l'expedient de decoració dels vedats de societats locals. Me cregui, Sr. Crespí, que un 20% és pràcticament impossible, el que vostè pretén amb aquesta esmena pens que és totalment inviable. Però miri, parlam només del que és l'inici de l'expedient, vostè sap, perquè ho hem discutit a ponència, que durant la tramitació els propietaris decidiran la inclusió o no dels seus terrenys dins aquest vedat i que, a més, amb una esmena que vàrem transaccionar amb el PSM, a partir d'aquesta transacció la llei també diu que els propietaris hauran de ser notificats personalment segons el cadastre municipal.

Dir-li també al Sr. Crespí que els propietaris, com molt bé sap, poden segregar sempre que vulguin els seus terrenys del vedat.

Pensam idò que queden plenament garantits els drets dels propietaris. No crec jo, Sr. Crespí, no ho crec que vostè sigui de la mateixa opinió d'Esquerra Unida i Els Verds que prefereix que no hi hagi terrenys cinegètics ni caçadors, vostè ho ha dit, ha dit que aquí no es tracta de prohibir la caça, sinó que del que es tracta és de regular la seva pràctica.

Pens, Sr. Crespí, arrel de la seva intervenció, que s'ha equivocat, crec que ha estat una equivocació seva presentar aquesta exigència que per iniciar l'expedient hi hagi d'haver el cent per cent dels propietaris que estiguin d'acord que els seus terrenys passin a ser terrenys cinegètics. Crec que és una equivocació, perquè no té sentit que vostè sigui més verd que Els Verds, perquè Els Verds proposen un 80% i vostè proposa un cent per cent.

A l'article 74 Sr. Crespí, evidentment nosaltres ja li vàrem anunciar que estàvem d'acord en un dels punts per transaccionar-lo i amb un altre que miràriem en el plenari de fer-li aquesta transacció i aquí estam amb els deures fets per proposar-li aquesta transacció. Efectivament, estam d'acord

que el punt 21 de l'article 74, parla que caçar amb armes de foc sota estat d'embriaguesa, o sota la influència de substàncies estupefaents, passi a ser una infracció molt greu i només greu, com és ara. Però li proposàriem també que el punt 27 del mateix article 74 quedés tal i com està redactat, a ser infracció greu, és a dir, que quedi dins l'article 74, però li proposàriem afegir un nou punt a l'article 73, que vendria a dir: "disparar en direcció a zona de seguretat, a la qual arribin els projectils". I d'aquesta manera aquest punt passaria a ser falta molt greu.

Quant a les esmenes que presenta a l'article 76, aquí tenim diferències de criteris, però mínims i jo pens que les sancions estan ajustades a la llei, estan molt ajustades i no hi ha motiu per haver d'entrar aquí en contradiccions. I me cregui Sr. Crespí que me sap greu, també me sap greu per al Partit Socialista de Mallorca, per a la Sra. Vadell, que per aquestes petites diferències, ja que el PSM només manté dues esmenes, que són la mateixa a l'article 9, no puguem fer l'esforç, jo els deman un darrer esforç a tots, perquè en acabar aquest plenari puguem sortir a fora i felicitar-nos d'haver pogut arribar a un consens unànime d'aquesta llei amb aquests dos grups.

Sra. Vadell, efectivament la llei a l'article 9, el que preveu és allò que ja està recollit en aquests moments en el Codi Civil. Allò que se pretén és que un caçador, per recollir una peça abatuda dins uns terrenys allà on no té dret a caçar, si aquest terreny és un vedat, hagi de demanar permís al propietari i si el propietari no li dona permís, el propietari ve obligat a lliurar la peça. Però al mateix temps i li ha fet també una reflexió en aquest sentit el Sr. Crespí, si aquest terreny està obert no hi ha aquesta necessitat, perquè així està en el Codi Civil. Per tant, la seva esmena de què s'hagi de demanar permís, tan si està obert, com si està tancat, nosaltres pensam que hi ha una diferència enorme de si està obert o si està tancat. Miri, avui entrar a qualsevol terreny obert ho fan els cercadors d'espàrrecs, els cercadors de caragols, els cercadors d'esclata-sangs i jo me deman, per què no ho ha de poder fer un caçador per anar a cobrar una peça que ha batut, si a més la veu i no haver d'esperar, com molt bé li deia el Sr. Crespí que hi vaig el propietari. No estam parlant Sra. Vadell en aquest article núm. 9 de refugis de fauna, és una altra història, no estam parlant d'això. Estam parlant de poder entrar en aquests terrenys que estan oberts. Me cregui Sra. Vadell que li demanaria que fes un darrer esforç perquè és una llàstima que per aquesta petita diferència no puguem arribar a aquest consens definitiu.

Pel que fa a les esmenes que presenta el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i també quant a l'article 13. Jo li he presentat fa un moment a la Sra. Rosselló una transaccional que ja li havia fet dins comissió, però que després la veritat és que me vaig despistar. I és a l'article 13, en el tercer paràgraf, després del primer punt i seguit, dir: "els terrenys dels propietaris que manifestin de forma expressa i per escrit el seu desacord, han de ser exclosos". És una transacció a l'esmena 8378, li pas Sr. Lletrat.

I entrant a les esmenes d'Esquerra Unida i Els Verds, he de començar dient que hi ha tot un seguit d'esmenes, crec que 4, recordar que van en la mateixa línia, que és de supressió dels terrenys gestionats d'aprofitament comú. La llei, com vostès saben senyores i senyors diputats, classifica els terrenys cinegètics, és a dir, els terrenys allà on se pot caçar, en vedat de

caça, zona de caça controlada i terrenys gestionats d'aprofitament comú i que vénen a substituir els actuals terrenys lliures, però que passaran amb la llei a ser controlats i ser controlats a més amb un pla tècnic de caça. Pla tècnic de caça que en aquests moments ja és obligatori a tots els vedats, jo crec que aquí Sra. Rosselló, vostè el que té tal vegada és mala consciència o enveja de no haver pogut vostè aplicar els plans tècnics de caça i haver estat un Govern del Partit Popular que ho hagi fet.

I jo pens que l'eliminació d'aquests terrenys gestionats d'aprofitament comú són Els Verds el que ho volen suprimir, ho dic bé, Els Verds, perquè a mi me costa molt creure que Esquerra Unida estigui en contra dels caçadors modestos, dels caçadors que no tenen accés a vedats privats, o a societat i que volen caçar. Me costa molt creure que Esquerra Unida vulgui suprimir de la llei els terrenys gestionats d'aprofitament comú que possibiliten als caçadors més modestos que hi puguin caçar.

I arribats el transcurs dels debats que s'han produït en aquesta llei, la conclusió senyores i senyors diputats és que Esquerra Unida i Els Verds prefereixen que no hi hagi caçadors, que no hi hagi terrenys cinegètics, és a dir, que no hi hagi terrenys per caçar. O que volen només que puguin caçar els rics, per què proposen que per iniciar l'expedient de declaració de vedat d'una societat de caçadors a una zona de caça controlada se necessiti el 80% dels propietaris dels terrenys? Ja he dit que aquest requisit és pràcticament impossible d'aconseguir i que a més, se tracta només del percentatge per iniciar l'expedient.

Pel que fa les esmenes que presenta a les zones de seguretat i del límit o les distàncies. He de dir també i ho he de dir amb satisfacció, que em arribat a acords amb el Partit Socialista Obrer Espanyol i també amb el PSM, Partit Socialista de Mallorca. Però no puc dir el mateix d'Esquerra Unida i Els Verds i és que en aquest punt tenim diferències de criteris importants. La Sra. Rosselló me parla de zones habitades i jo francament zones habitades no sé a què se refereix, sé a què se refereix la llei. La llei parla de nuclis de població urbans i rurals i edificis aïllats, això és el que diu la llei, però zones habitades no sé a què fa referència. Crec que és una esmena que confon i a més, és una esmena que no té sentit ja que la llei ho regula molt clarament i així ho han vist els demés grups que han donat suport a les transaccions que hem presentat.

Tenim idò diferències de criteris importants, Els Verds proposen prohibir amb caràcter general la caça a tots els torrents, sense fer referència a quins torrents, sense tenir en compte i definir que poden ser torrents, torrenteres o fins i tot el que pot ser un comellar. Per altra part la llei possibilita caçar en els torrents, menys a aquells que la conselleria dicti resolució en contra. I aquí està la diferència, per una part la llei clarifica i dóna facilitats i per altra part, les esmenes d'Esquerra Unida i Els Verds posen pegues i posen traves. Per què la llicència de caça s'ha de donar només per un any Sra. Rosselló, si avui ja se pot donar i de fet se dóna per tres? Per cert, a més amb molta satisfacció per part dels usuaris, per què Sra. Rosselló? Per què fa vostè aquesta proposta? Ho fa per molestar, per impacientar? M'ho digui perquè me cregui, no ho entenc, no entenc per què la llicència ha de ser per un any, quan avui és per tres i quina diferència hi ha, si no és per

impacientar i perquè estan en contra dels caçadors. Si me dóna una explicació he de pensar això, perquè francament no ho entenc.

El mateix que les esmenes de supressió que proposa vostè dels agents col·laboradors de l'autoritat competent. La llei possibilita que les administracions locals i insulars puguin col·laborar amb la conselleria en tasques de policia i vigilància, habilitant la conselleria personal funcionari Sra. Rosselló, no qualsevol funcionari, sinó habilitant personal funcionari d'aquestes administracions, si acredita una formació específica. Vostè diu que ho pot fer qualsevol funcionari. No embulli, no enganyi la gent. Vostès estan en contra d'aquesta possibilitat, estan en contra d'aquesta col·laboració i a la vegada dins la mateixa llei, demana més control i més vigilància. El mateix li he de dir pel que fa a saladors privats i federatius de caça, que la llei els contempla com auxiliars dels agents de l'autoritat en matèria cinegètica.

Votarem en contra senyores i senyors diputats de les esmenes que proposa Esquerra Unida i Els Verds de doblar la quantia de les infraccions, doblar les multes. I l'increment també de termini de prescripcions. Allà on la llei fixa un termini de prescripcions de 3, 2 i 1 any, segons la falta sigui molt greu, greus, o lleus, el que fa Esquerra Unida és augmentar-les a 5, 3 i 2 respectivament. Dir-li també Sra. Rosselló, que la retirada de la llicència no és procedent en tots els casos, en casos de reincidència Sra. Rosselló, si se tracta d'una falta lleu no és motiu, ni ha de ser motiu de la retirada de llicència.

I allò que és el sùmmum de les propostes que ens fa en matèria d'infraccions és, senyores i senyors diputats, que la llei preveu que els expedients sancionadors en tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta llei en qüestió, se'ls apliqui les disposicions més favorable a l'infractor. És a dir, que aquest és un principi general a tota la normativa sobre sancions i que respon a un principi d'equitat. Idò no, per a Esquerra Unida i Els Verds no, per a ells no s'ha de tenir en compte aquest principi d'aplicar la llei vigent en el moment d'infracció, o la nova llei, en funció de què sigui més favorable. Els registres de vedats volen que siguin obligatoris i la llei marca que és voluntari per una senzilla raó, i és que l'arrendament dels drets d'aprofitament d'un vedat particular, el propietari l'ha de poder inscriure en el registre per passar, d'aquesta manera, la responsabilitat a l'arrendatari davant l'administració.

I per acabar, fer referència a les esmenes que presenta a l'exposició de motius. Dir-li que des del Partit Popular estam d'acord i creim que és positiu potenciar les rendes agràries, en contra de l'opinió d'Esquerra Unida i Els Verds, que diu que no s'ha de potenciar aquestes rendes als propietaris rurals. Pensam també que la Llei de caça no ha d'entrar a reconèixer drets de propietat, ja que estan reconeguts i no ha d'entrar tampoc a reproduir la Constitució. Aquest projecte de llei li he de dir Sra. Rosselló que regula els terrenys no cinegètics, ho diu la llei. Per tant, no pareix lògic acceptar la seva esmena que allò que proposa és llevar aquest terme de l'exposició de motius.

Miri per acabar Sra. Rosselló i per no allargar més, dir-li que estam davant d'una Llei de caça i estam parlant d'una

exposició de motius d'una Llei de caça, no estam parlant d'una exposició de motius d'una Llei de biodiversitat i que quan vostè era consellera no va poder fer.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc jo voldria dir que efectivament tota una qüestió de formulisme, no he pensat a dir-li al portaveu del Partit Popular que accept la transacció que m'ha presentat i en aquest sentit, m'havia oblidat en l'intent de cenyir-me en el temps que tenc per poder parlar.

Dit això, també li voldria fer una prèvia al Sr. Oliver per si no ho té clar, jo no tenc cap tipus d'enveja Sr. Oliver, se li pot llevar aquesta història, el que passa és que vostès també varen tenir 16 anys per fer una llei de caça i no la varen fer, vull dir que si ens posam així, podem començar a retreure coses que jo crec que no tendria cap sentit i si no se'n recorda li tornaré repetir, ho he dit i crec que consta en el *Diari de Sessions* devers 10 vegades, perquè si no reitere les coses, resulta que com que tothom va a pinyó fixo quan parl jo, se diuen sempre els mateixos tòpics. He dit per activa i per passiva que una llei de caça a nosaltres no només no ens sembla bé, sinó que la consideram necessària, per si no queda clar.

En segon lloc perquè també quedí un tòpic mort, almanco desterrat en allò que fa en el debat d'aquestes esmenes. Jo no he parlat, sinó vostè me digui allà on ho he dit, de prohibir la caça, jo no ho he dit enlloc, ni he dit que estigués en contra dels caçadors. Que algú digui que aquesta diputada està en contra dels caçadors i en contra de la caça. D'allò que sí he parlat molt clarament, efectivament i a més he de dir al Sr. Gaspar Oliver que com a mínim se pot parlar amb arguments, tot i que tenim discrepàncies importants, és el fet de què nosaltres no estam d'acord en com se regula la caça en aquesta llei. Per tant, crec que no se pot faltar en absolut a la veritat i entrar dins una qüestió que en cap moment s'ha plantejat, almanco per aquesta diputada.

Nosaltres creim que aquesta llei no regula com entenem que hauria de fer una llei de caça, perquè jo sí li vull recordar que una llei de caça per a nosaltres és clarament una llei que ha de regular la caça, l'activitat de la caça, no una llei per als caçadors, que és una altra cosa. Nosaltres entenem que aquesta llei està fet per als caçadors i per als interessos dels caçadors i no en congeniar allò que és un dret dels caçadors, o una activitat com és la caça amb altres activitats que se produeixen en el territori, en aquest cas a l'àrea rural. Per tant, han de conuiu i han de congeniar, tenint en compte que el territori surt del territori, sobretot de les zones rurals i ha canviat des dels anys 70 fins ara.

Nosaltres plantejam una Llei de caça, consideram que la regulació que ha de fer l'administració té l'obligació i la responsabilitat de tenir en compte tots aquests usos del territori i per tant, regular aquesta activitat. Aquesta llei, li repetesc, és una llei feta per als caçadors, és un col·lectiu important que evidentment són vots que s'han de tenir en compte i evidentment és una qüestió que jo comprenc que no hi hagi pràcticament cap grup que consideri com nosaltres, que en aquest moment no se fa com caldria, segons la nostra manera d'entendre.

En segon lloc també he de dir que nosaltres efectivament consideram que la figura de terrenys, ja ho he dit, d'aprofitament comú, he dit que era un tema clau per a nosaltres, és perquè consideram que són zones..., ara són terrenys lliures, és cert que tendran plans tècnics, nosaltres això consideram que és un avanç, no deim que no, les coses s'han de posar en el seu punt. No deim que no sigui un avanç respecte a tenir un pla tècnic, però això no significa que per a nosaltres s'haurien d'eliminar aquestes zones. S'haurien d'eliminar perquè nosaltres entenem que el tema dels vedats ja se regularien prou i ja entre propietaris i caçadors, ja se posarien d'acord per una activitat concreta que és la caça. Però entenem, com dic, l'administració pública ha de vetllar per allò que és l'ordenació del territori en un àmbit molt més ample i en funció d'uns usos, interessos i drets que en aquest moment no només són els dels caçadors sobre les àrees rurals.

En segon lloc, del tema dels caçadors modestos. M'agradaria no fer demagògia d'aquesta qüestió, per dir-li que evidentment que no estam d'acord, això està claríssim i crec que no importa. Ara jo li donaré dos raonaments, en els quals vostè no hi estarà d'acord. Però nosaltres entenem que aquests raonaments són els vàlids i aposta els defensam. En primer lloc, defensam que se facin vedats socials, qui precisament els ha d'impulsar és la conselleria competent, el Govern i entenem que s'han de potenciar. Sabem que no és fàcil, però és una línia que s'ha de treballar i en la qual cosa nosaltres tot allò que se pugui fer en aquesta línia consideram que és positiva. Precisament per facilitar a aquelles persones que volen caçar i no tenen un espai.

Però en segon lloc i més important. Nosaltres entenem que regular els vedats, precisament, deixaria que en aquest moment determinats vedats fossin exclusius per a determinats caçadors. Des del moment en què s'hagués de fer una caça en aquests espais concrets s'autoregularia, ja arribarien a acords els propietaris i caçadors. D'aquesta manera nosaltres entenem fins i tot, ja ho he dit a un parell d'intervencions, però no sé si és que no m'escolten o també jo ho he dit molt ràpid i no hi ha hagut temps d'entendre-ho, he dit que si s'eliminen els terrenys lliures, o zones d'aprofitament comú, tots els caçadors estarien en igualtat d'oportunitats i a l'hora de llogar les finques per caçar. I tots els propietaris estarien en disposició de negociar el lloguer cinegètic del seu terreny. Això suposaria, en el nostre entendre, el final dels grans vedats de les societats federades. Això és el que nosaltres plantejam. Ara bé, evidentment no estam d'acord, està clar. Nosaltres sí creim que és una demagògia tremenda dir que els caçadors pobres no poden caçar en aquests grans vedats. Nosaltres consideram que precisament una manera de regular-lo seria fer això.

Per anar una mica ràpid, és evident que hi ha esmenes que jo, perdoni, per ventura no he tengut temps de..., en tenia moltes i per brevetat vaig considerar, com sap el portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular, que se fes un sol debat i ara he de fer una mica de via. Dir que la nostra esmena referida als torrents, per si hi havia algun problema..., varem presentar una esmena perquè consideram que el llit dels torrents, o els torrents, nosaltres si ens hagués presentat una transacció que se fes un..., no sé exactament què, nosaltres no hem tengut cap possibilitat de transaccionar res. Consideram que el llit dels torrents, per allò que he dit, per ser zones (...), zones d'alimentació de determinades espècies, fins i tot moltes vegades espècies que són protegides. Nosaltres entenem que és un ecosistema en el qual no s'hi ha de caçar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, Sr. President. Vaig acabant.

El període de validesa d'un any, jo només li he de dir que aquesta esmena que tant li ha preocupat no és per posar problemes a ningú, senzillament és perquè entenem que s'ha de controlar i l'article 29 de la llei diu: "...no obstant això, a petició dels caçadors poden expedir llicències fins a 3 anys". Nosaltres consideram que no ha de ser petició dels caçadors, en tot cas l'administració pot fer, però entenem que hi ha d'haver un control major.

I per acabar dir que nosaltres no deim que no hi hagi d'haver saladors de caça privats que vulgui contractar un privat. Però que una llei hagi de dur quasi bé a un mateix nivell, o a un nivell molt similar, els saladors de caça federatius que són privats, que estan fent funcions privades...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, acabi per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí vaig acabant Sr. President. S'equipari a allò que són agents d'autoritat funcionaris. Li vull recordar que no tots els funcionaris són agents d'autoritat, això ho diu la llei. No tots els funcionaris són agents d'autoritat. Ens sembla un retrocés respecte una activitat i una feina que estan fent tot un col·lectiu, no només a les Illes Balears, sinó a tot l'Estat espanyol, com a mínim veig que el Govern central sí que ha tengut en compte i els dona el paper que els ha de donar a través d'una llei de monts, perquè se veu que aquí determinats col·lectius no interessen. En canvi, convé donar doblers a les societats de caçadors perquè puguin contractar amb doblers públics saladors privats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President i molt breument. Sr. Oliver, entre vostè i el Sr. Crespi m'han convençut. Evidentment no és allò que nosaltres preteníem, però ja que en els terrenys allà on no es pot caçar, la transacció que vostè presenta deixa ben clar que els caçadors no poden dur l'arma carregada, o hi han d'entrar desarmats o sense cans per cobrar la peça en els terrenys lliures. Llavors, creim que així i tot millora allò que hi hauria originalment si nosaltres no acceptéssim aquesta esmena. Per tant, en ares del consens i crec que se crea un precedent en aquests moments de què un grup de l'oposició se queda sense esmenes per votar.

De totes maneres dir-li que no podem aplaudir amb vostès per la totalitat de la llei, tot i que la consideram positiva en línies generals, però estam d'acord amb un seguit d'esmenes que han presentat els grups que ens acompanyen a l'oposició. Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquestes esmenes i ens haurem d'abstenir en alguns articles que vostès no han acceptat com a transaccions aquestes esmenes que han presentat els altres grups.

I li agrairia si me vol fer un aclariment, ja que la discrepància més gran que tenim en la qüestió de fons sobre els terrenys d'aprofitament comú i el que ens separa dels criteris que ha defensat el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, és precisament en aquest article. Esquerra Unida considera que no hi hauria d'haver terrenys d'aprofitament comú, nosaltres consideram que sí, que hi hauria d'haver terrenys d'aprofitament comú, sobretot perquè hi ha un precepte en aquesta llei que diu que per poder exercir el dret de caça en aquests terrenys hi ha d'haver uns plans de caça, hi ha d'haver uns plans d'aprofitament cinegètica i consideram que millora la situació actual. Ara en els terrenys lliures de caça hi pot anar qualsevol persona a caçar, sense cap tipus de planificació, ni planejament. Nosaltres creim que això millora bastant la situació actual i és per això que nosaltres hem donat suport a aquests articles.

Però sí m'agradaria que m'aclarís una esmena *in voce* que nosaltres varem fer en el tràmit de comissió i és a la transitòria segona, allà on diu que en el termini de 3 anys aquests plans han d'estar fets. Nosaltres varem considerar que era un termini massa llarg i varem proposar que fos en el termini d'un any. En cas contrari se manté la situació actual durant 3 anys i nosaltres la consideram no desitjable. Per tant, era una esmena *in voce*, li repetesc, aprofitant una esmena d'Esquerra Unida i Els Verds. Li demanam si això se va acceptar o no, perquè els 3 anys és una situació una mica massa llarga perquè se pugui mantenir la situació actual.

A partir d'aquí res més. Dir-li que sí que acceptam aquesta transacció que ens ha proposat i ens quedam nets d'esmenes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Oliver, no se flagel·li excessivament jo crec que s'ha obtingut un grau de consens que ens permet felicitar-nos. És que vostè o guanya per 10 a 0, o considera que ha perdut. Jo crec que vostè se pot felicitar com a portaveu del grup que ha duit el debat perquè ha sabut donar una certa (...) a l'oposició i nosaltres perquè el (...) tampoc era de mala categoria. Per tant, ja que parlam de caça i pesca, crec que ens podem felicitar perquè jo crec que és una llei que millora molt la situació actual.

A més, jo m'he oblidat de dir una altra cosa al principi. L'activitat de la caça en aquesta comunitat no ha generat conflictes importants, no hi ha hagut accidents grossos. Per tant, és una activitat que aquells que l'exerceixen ho fan amb serietat i responsabilitat. Per tant, aquells articles que tal vegada podrien ser una mica més exagerats a vegades tampoc és necessari complicar les lleis quan les coses van bé. Les lleis han de regular les activitats per evitar conflictes, si no hi ha conflictes tal vegada ni tan sols fan falta lleis. Jo crec que així sí que s'ha de regular. Crec que aquesta llei en general ho regula tot i ens permeti, que per alguna cosa estam a l'oposició, mantenir alguna discrepància, perquè això forma part substancial del debat.

Home! Jo no li dic que sigui transcendent, per exemple, això dels consells insulars per la Llei de caça, però sí ho és per als consells insulars. M'explic o no m'explic? No tenen competències en caça, però en aquest Parlament ens omplim la boca de parlar de la capacitat dels consells en relació a les activitats... el Pla Territorial, etcètera. El fet de què puguin ser oïts, ni tan sols escoltats, oïts, tampoc és que sigui un drama per a la conselleria comunicar-los que tenen la capacitat de presentar un informe, després el presentaran o no. Tot això ve un poc arrel de la possibilitat de què aquesta competència sigui transferida. Per tant, de qualque manera així els consells insulars començarien el seu pre-escolar en matèria de caça, hi intervindrien com institució i la se responsabilitzarien d'emetre un dictamen, perquè allò que queda escrit indica el seu pensament i el seu posicionament. Mentre només siguin oïts comencen aquesta activitat. Per tant, no millora la llei en molts d'aspectes, però crec que sí és una consideració que s'ha de tenir.

Evidentment l'esmena 8346, que era l'esmena a l'article 74 la retiram, degut a la transacció que vostès ens proposen i que ens pareix perfecte, perquè fins i tot la nostra esmena que se'n duia les dues faltes greus a molt greus, deixava sense falta greu el tirar en direcció, encara que no arribessin els projectils. Per tant, ens pareix molt bé allò que proposen de traslladar-ne una, però deixar l'altra com a falta greu. Molt correcte.

Bé, la 76. Ja vàrem veure que consideraven que nosaltres érem excessivament durs en la matèria de sancions. Bé, nosaltres creim que al bon caçador li hem de facilitar la seva feina i al mal caçador li hem d'impedir. Nosaltres sí que estam en contra dels mals caçadors, dels bons no, del mals sí perquè poden tenir conseqüències importants.

Per tant, bé, aquestes queden, i la del 20 al cent per cent, vostè ha anunciat ara una transacció que va en el sentit genèric del que nosaltres volíem, i és molestar el mínim els propietaris que no hi vulguin participar. A nosaltres ens pareix bé aquesta esmena, fa aquesta facilitació per una altra via, ja en va bé, i també li anunci que retirarem aquesta esmena al número 13 perquè creim que s'ha fet una bona passa a l'hora d'evitar molèsties als propietaris.

Les altres les mantenim però, vaja, no s'assoti excessivament per no haver aconseguit que les retiràssim totes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Popular l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sra. Rosselló, entre vostès i nosaltres hi ha una diferència; la diferència és que nosaltres durant els 16 anys no vàrem fer la Llei de caça, com vostè molt bé va dir, però és que nosaltres no ho havíem dit, i vostè a la passada legislatura va dir que faria una llei de caça. Jo mateix com a diputat a la passada legislatura bé em vaig cuidar de demanar-li quan la presentaria i no ho va fer. En aquesta hi estàvem compromesos i ho hem fet.

Miri, els terrenys d'aprofitament comú jo crec que són importantíssims per poder caçar i per regular la pràctica de la caça i per regular també els terrenys. Amb aquesta llei tots els terrenys on s'hi caci estaran regulats, és a dir, només es podrà caçar en aquells terrenys que estiguin catalogats com a terrenys cinegètics i, per tant, pràctics per poder-hi practicar la caça. Però és que, a més, en aquests terrenys lliures que vostè ja ha reconegut que és un gran avanç que ja en aquests moments hi hagi d'haver el Pla tècnic de caça, tots els terrenys, Sra. Vadell, estaran regulats amb un pla tècnic de caça. Què vol dir això? Vol dir que els propietaris titulars de l'aprofitament cinegètic han de fer una proposta a la conselleria, han de fer un pla tècnic, que si no ho record malament és a cinc anys o a quatre, ara no n'estic segur, on han de fer la proposta, han de dir el nombre de peces de cada espècie que hi ha dins aquells terrenys i una proposta de les peces que abatràn i les que quedaran. Vol dir, idò, per tant, que hi ha..., està regulada l'explotació cinegètica d'aquests terrenys, cosa que en aquests moments no hi ha, i això és a partir ja d'ara perquè la conselleria ja ho té en vigor. I aquesta és la gran diferència que hi haurà entre allò que avui és un terreny lliure i allò que serà un terreny d'aprofitament comú.

I li he de dir, Sra. Vadell, que acceptarem en vistes a aquest consens aquesta transacció *in voce* que vostè ens proposa, si l'accepten tots els altres grups, lògicament... No, perdó, perquè té una esmena. Li acceptam aquesta transacció que siguin dos anys, dos, d'un a tres quedarem enmig, que siguin dos anys la disposició transitòria segona.

No feim cap demagògia amb els caçadors modestos. Nosaltres defensam allò que és la pràctica de la caça i vostè, Sra. Rosselló, em diu que defensen els vedats socials. Cregui'm: no he vist cap esmena seva que vagi en aquest sentit. No sé si m'ha escoltat: no he vist cap esmena seva que vagi en el sentit de defensar els vedats socials. I que d'aqueixa manera hi hauria igualtat d'oportunitats, francament, Sra. Rosselló, em sorprèn; igualtat d'oportunitats quan hi hauria menys terrenys per poder caçar. Això el que implicaria ben segur, Sra. Rosselló, seria incrementar el preu dels vedats, afavorir per tant la propietat privada, els riscos, i anar en contra dels modestos. Vostè diu que no hi està en contra; cregui'm que ho dubt, després d'escoltar les intervencions que vostè fa.

Quant als torrents, miri, jo li he dit que hi ha una diferència de criteri. En el fons hi estam d'acord, estam d'acord que en els torrents no s'hi ha de poder practicar, hi estam totalment d'acord, però diferència de criteri: vostè ho fa amb caràcter general, es prohibeix a tots els terrenys. La llei el que diu és que es prohibeix als torrents que la conselleria dirà, és a dir que s'autoritza la pràctica de la caça als torrents i la conselleria haurà de treure un reglament, haurà de treure un catàleg dient a quins no es pot caçar. Vostès ho fan diferent, vostès proposen que no s'hi pugui caçar i ja veurem si l'administració treurà aquest reglament o no. Me cregui que amb el feiners que hem vist que eren a la passada legislatura tenim els nostres dubtes que vostès ho poguessin dur a terme.

Zeladors de caça. Miri, els zeladors de caça han de ser auxiliars de l'autoritat competent en la matèria, però auxiliars, perquè els zeladors de caça són els que estan dins els vedats particulars o dins els vedats de les federacions, i serien en aquest cas zeladors federatius, i aquests són els que han de demanar l'assistència a l'autoritat, perquè ells no poden sancionar, ells només són auxiliars de l'autoritat de caça. Faltaria més que quan ve l'autoritat de caça aquests zeladors deixassin de ser zeladors i no poguessin auxiliar aquell que ha demanat que el vagin a auxiliar en la matèria. Aquí hi ha la diferència.

I quant als agents de l'autoritat, dir-li que no són agents de l'autoritat competent.

Miri, jo, Sr. Crespí, me felicit, però felicit tots els grups parlamentaris, felicit també a Unió Mallorquina per la gran tasca que va fer quan ens posàrem d'acord amb la redacció d'aquesta llei i he de donar també les gràcies i l'enhorabona a totes aquelles institucions i associacions que han col·laborat en la redacció d'aquesta llei i molt especialment a la federació i al president de la Federació de Caça. Me cregui, Sr. Crespí, que hem duit una bona singladura, no hem perdut el rumb i hem arribat a bon port i me cregui que tenc el convenciment que si aquest debat duràs un poc més, més d'acord ens posaríem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Senyores i senyors diputats, per tal de poder ordenar la complexitat d'aquestes votacions, prec als portaveus si es poden atracar un moment a la Mesa, i suspenem per dos minuts aquesta sessió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Recomençam el ple i passam a votar. En primer lloc dir que la 8378 d'Esquerra Unida i la 8361 i la 8362 del PSM han estat aprovades per assentiment.

Passam, seguidament, a les votacions.

Votació de l'esmena 8338/05, comença la votació.

Resultat de la votació: 23 sí, 27 no, abstencions cap.

Passam ara a la votació conjunta de les esmenes 8342, 8377, 8381, 8385, 8405, 8406, 8371, 8372 i 8373/05. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 19; no, 27; abstencions, 4.

Passam ara a la votació conjunta de les esmenes 8351, 8352, 8380, 8387, 8400 i 8410/05, passam a la votació.

Resultat de la votació: sí, 24; no, 26; abstencions cap.

Passam ara a la votació conjunta de les esmenes 8391, 8401/05. Procedim a la votació.

Resultat de la votació: sí, 7; no, 27; abstencions, 16.

Votam ara, amb votació conjunta, les esmenes 8376, 8382/05. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 4; no, 46; abstencions cap.

Votació conjunta de les esmenes 8379 i 8408. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 3; no, 31; abstencions, 16.

Votació conjunta de les esmenes 8383, 8384, 8386, 8388, 8397, 8399, 8402, 8403 i 8375/05. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 3; no, 27; abstencions, 20.

Votació de l'esmena 8374/05. Passam a votar.

Resultat de la votació: sí, 10; no, 27; abstencions, 7.

A continuació, passam, senyores i senyors diputats, guardin silenci que ja falta menys. A continuació passam a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes. Votació conjunta dels article 8, 3, 27, 74 i 76. Perdó, 8, 13, 27, 74 i 76, passam a votar.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. President, nosaltres demanaríem que no es votassin tots conjuntament. Votar conjuntament el 8, el 27 i el 76. I per una altra banda, el 74, el 13, el 18 i el 74.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, no hi ha cap inconvenient, però me diu l'Oficial Major que és el que vostè ha entregat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. President, amb tots els respectes i a l'Oficial Major, és que entre que jo he entregat el paper i aquest moment hi ha hagut un ample debat sobre aquest projecte de llei, sap? I s'han produït modificacions.

EL SR. PRESIDENT:

Estic d'acord, però em diu l'Oficial Major que ho ha fet després que vostè... En qualsevol cas, tinguem la caça en pau i farem el que vostè demana, que és just i necessari.

(Rialles)

Sr. Crespi, 8, 27 i 76. Passam a votar-ho idò, procedim a la ...

Resultat: 27, sí; 19, no; abstencions, 4.

Entenc que falten ara el 13, el 74 i 18. Passam a la votació.

Resultat: sí, 27; no, 3; abstencions, 20.

Votació conjunta dels articles 9, 14, 19, 21, 26, 29, 39, 56, 57, 62, 67, 68, 70 i 112 i de la disposició transitòria segona. Passam a la votació.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, perdoni, ja votat l'article 18 i la disposició transitòria ..., sí, perdó, perdó, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Resultat de la votació ... Perdó.

(Remor de veus)

Votam, un moment, tranquils que tot s'arreglarà.

Passam a votar.

Resultat: sí, 42; no, 3; abstencions, 4.

Ens queda per votar la disposició transitòria vuitena i l'exposició de motius que passam a votar i la resta naturalment.

Vots a favor, 43; en contra, 2; abstencions, 4.

Es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, agraeix la seva col·laboració, en especial als serveis jurídics, i proclama aprovada la Llei balear de caça i pesca fluvial.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS